

ημερίς

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'. — ΤΟΜΟΣ Θ'. — ΕΤΟΣ 13

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ Δραχ. 16
Ἐξωτερικοῦ Φράγκ. 20

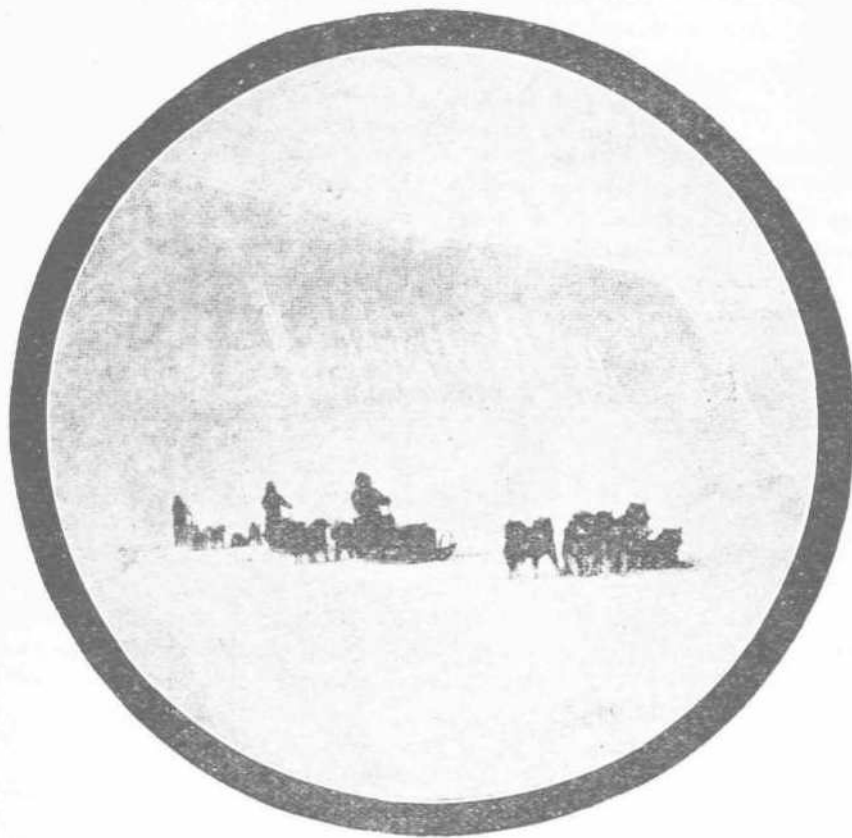

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ

Φ. Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Ὁδὸς Σωκράτους ἀριθ. 2

(Ἐπισθεν τοῦ Βαρβακείου)

Η ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΙΣ ΤΟΥ Ν. ΠΟΛΟΥ (Σελ. 290)

Ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ κύνων βαδίζουσι πρὸς κατάκτησιν τῆς Γῆς.

Τίποτε δὲν πτοεῖ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εἰς τὰς φοβηρωτέρας ἐπιχειρήσεις ἐνθους οἴπτεται χάριν τῆς ἐπιστήμης. Ἀναμφιβόλως δὲ τῶν δύο ἀγνώστων λευκῶν κηλίδων τῆς Γῆς αἱ ἐξερευνήσεις εἶνε τι πολὺν δύσκολον, ἀλλὰ καὶ πολὺν ἔνδοξον.

Τὴν σήμερον οὐδεὶς κίνδυνος ἀναχαιτίζει τὴν πρὸς κατάκτησιν τοῦ ἀγνώστου ὁρμὴν τοῦ ἀνθρώπου. Πανταχόθεν δὲ μᾶς ἐξαγγέλλονται ἤδη ποικίλαι ἀνακαλύψεις καὶ ἐφευρέσεις. Σημειῖται, ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη ἰδιοφυΐα δαημέραι βαίνει πρὸς νέους ὁρίζοντας πνευματικῆς προόδου καὶ πρακτικῆς δράσεως.

ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΧΩΡΑΙ

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΤΟΥ Ν. ΠΟΛΟΥ

«Ο Σάκλετον είδεχώρησεν εις την άταρ-
κτικὴν ζώνην μέχρι τῆς 88.23 μοίρας πλά-
τους πρὸς νότον καὶ εἰς 162 μῆκους πρὸς
ἀνατολάς».

Ὁ τηλεγραφὸς δὲν εἶνε ἐνθουσιώδης. Μὲ
ὀλίγας λέξεις ἐξαπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον με-
γίστην εἰδησιν. Ἄλλ' ἡ λακωνικὴ αὐτῆ φρά-
σις ἤναψε τὸν παγκόσμιον ἐνθουσιασμόν καὶ
ἰδίᾳ εἰς τὴν γενέτειραν τοῦ ἐξερευνητοῦ Σά-
κλετον, τὴν Ἀγγλίαν. Τὸ πρᾶγμα εἶνε σοβα-
ρὸν καὶ ἡ γενικὴ κατάπληξις εὐλογος. Ὁ ἄν-
θρωπος αὐτὸς ὁ μικρὸς σκόλης ἐπὶ τῆς εἰ-
χεως ἑνὸς ὄγκου, ὅστις ὀνομαζέται γῆ, ποιεῖ
θαύματα. Εἰς ὅλα δὲ ἐφαντάσθη νὰ θέσῃ τὴν
σφραγίδα τοῦ γ ν ο σ τ ο υ καὶ τοῦ λ ε λ υ
μ ε ν ο υ. Τὰς λέξεις ἀ γ ν ω σ τ ο ν καὶ μ υ
σ τ ῆ ρ ι ο ν νὰ κατατήσῃ ἀχρήστους.

Αἱ θυσίαι τοῦ χρόματος καὶ τοῦ χρόνου εἶνε
εὐχάριστοι διὰ τοιοῦτους σκοποὺς. Αἱ θυσίαι
τῆς ζωῆς, εἰ πλέον μᾶς ἐνθουσιάζουν. Καὶ αἱ
ἐκατόμβαι τῶν θυμάτων τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς
προόδου πολλαπλασιάζονται. Εἶνε τι εὐγενέ-
στερον τούτου;

Ὅταν ὁ τηλεγραφὸς διὰ μιᾶς πανταχόσε ἰ-
νήγγειλε τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην τοῦ Σάκλετον, ὅ-
λων ἡ περιέργεια ἐζήτησε περισσοτέρας πλη-
ροφορίας. Καὶ μετ' ὀλίγον ἀλλεπάλληλοι αἱ
εἰδήσεις προσέθησαν ἐνδιαφερούσας λεπτομε-
ρείας. Τὸ οὐσιώδες εἶνε, ὅτι ὁ δοξασθεὶς Ἀγ-
γλος ἐξερευνητὴς ἐπροχώρησεν ἐντὸς τῆς ἀν-
ταρκτικῆς ζώνης καὶ ἔφθασεν εἰς ἀπόστασιν 111
μ ι λ ῖ ω ν ἀ π ὸ τ ο υ π ὄ λ ο υ.

Ποῖος εἶνε λοιπὸν ὁ Σάκλετον; Φυσικὴ εἶνε
ἡ ἐρώτησις αὐτὴ διὰ τοὺς πολλοὺς. Ὁ ἐξε-
ρευνητὴς οὗτος ἐξαίτης ἐγίνε πασίγνωστος. Τί
ἦτο δὲ χθές;

Ὅταν ἐν ἔτει 1903 ἀνηγγέθη ἡ ἐπιτυχία
τῆς μεγάλης ἀγγλικῆς ἀποστολῆς, πρὸς κατὰ-
κτησιν τοῦ Νοτίου Πόλου, ἠτις φθάσασα τὴν
82^ο 17 κατέρριψεν οὕτω τὸ προηγούμενον
ρεκόρ, εἰς ἑξ' ἐκείνων τῶν ἐξερευνητῶν ἦτο
καὶ ὁ Σάκλετον. Ἄλλ' ἡ ἀποστολὴ ἐκείνη
ἀπεθανάτισε μόνον τὸ ὄνομα τοῦ Σκῶτ, πλω-
τήριον τοῦ ἀγγλικοῦ Βασ. Ναυτικοῦ, καὶ ἀρ-
χηγοῦ τῆς ἀποστολῆς ταύτης.

Ἄλλὰ πρὶν ἢ εἰσελθόμεν εἰς τὰς λεπτομε-
ρείας τῶν δύο τελευταίων ἐξερευνήσεων τοῦ
Ἀνταρκτικοῦ πόλου, ἐπιναγκες κρίνομεν νὰ

γνωρίσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν τὰ
περὶ τοῦ Ν. Πόλου γνωστά. Πρῶτος ὁ Γάλ-
λος πλοίαρχος Μπουβέ, προτροπῆ τοῦ περιωνύ-
μου φυσιοδίφου Μτυφὸν ἐστράφη πρὸς ἐξερευ-
νησιν αὐτοῦ. Τὸ παράδειγμα του εἶτα ἠκολού-
θησαν πολλοὶ Γάλλοι καὶ Ἀγγλοὶ, εἰς Ρῶσσοι
καὶ εἰς Ἀμερικανός.

Ἐν τούτοις ἡ περὶ τὸν Νότιον Πόλον ζώνη
παρμένει εἰσὶ εἰς τοὺς γεωγραφικοὺς χάρ-
τας καὶ αὐτοὺς τοὺς προσφάτους, λευκὴ κηλὶς
ἄγνωστος ἐν ᾧ ὁ Βόρειος Πόλος εἶνε πολὺ
περισσότερον γνωστός. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη
αἱ ἐπιτυχεῖς ἐκδρομαὶ τοῦ Nansen, τοῦ δου-
κὸς τῶν Abrugges, τοῦ Peary καὶ ἄλλων ἐ-
φώτισαν τὰ μυστήρια τοῦ Βορείου Πόλου,
πλησίον τοῦ ὁποῦν προσήγγισαν μεγάλως οἱ
ἐξερευνηταί. Πρὸς δὲ αἱ ἐπιτυχεῖς ἐκδρομαὶ
Nordenskjold καὶ τοῦ Amundean παρέσχον
πολλὰς ἀκριβεῖς γνώσεις περὶ τῆς τοπογραφίας
καὶ τῶν φυσικῶν ὄρων τῆς ζώνης ταύτης τῆς
Γῆς.

Ἄλλ' εἰς τὴν περὶ τὸν Νότιον Πόλον ζώ-
νην, εἰς ἕκτασιν μείζονα τῆς Ἐδρώτης καὶ τῆς
Αὐστραλίας ὁμοῦ, πᾶν ὅ,τι εὐρίσκειται ἐντὸς
τοῦ Νοτίου πολικοῦ κύκλου, εἶνε ἀκόμη terra
incognita.

Καὶ ἐκτὸς δὲ τοῦ κύκλου τούτου, εἰς μεγά-
λην ἕκτασιν ἀπ' αὐτοῦ, ὀλίγα πράγματα εἶνε
γνωστά. Οἱ πάγοι προχωροῦσι μέχρι πλάτους
σχετικῶς μικροῦ πρὸς Βορρᾶν. Μόνον νήσοί
τινες, ὡς καὶ τινα ἀρωτήρια περὶ τὴν ἀνταρ-
κτικὴν ζώνην ἦσαν γνωστά. Φαίνεται πιθαν-
νόν, ὅτι ὑπάρχουσιν ἐκεῖ μία ἢ πλείονες ἡ-
πειροί.

Τὸ γεωγραφικὸν ἐνδιαφέρον τῆς ἐξερευνή-
σεως τῶν ἀγνώστων τούτων χωρῶν εἶνε εὐ-
νόητον. Εἶνε ἀνάγκη νὰ μελετηθῇ ἡ τοπογρα-
φία τῶν, νὰ γνωσθῇ, ἐὰν ὄντως ὑπάρχῃ ἐκεῖ
καὶ ἄλλη ἡπειρος ἢ ὁμάς νήσων, ἡ φύσις τοῦ
τόπου τούτου, νὰ ἀνακαλυφθῶσι καταφύγια
τόσον διὰ τοὺς ἐξερευνητάς, ὅσον καὶ διὰ τὰ
πλοῖα, τὰ ὁποῖα δυνατόν νὰ ἐλθῶσι βραδύτε-
ρον εἰς τὰς χώρας ταύτας χάριν ἀλιείας, κνη-
γίων κτλ. Ὅ,τι συμβαίνει σήμερον ἐν Σπι-
τβέργῃ καὶ ἀλλαγῶν τῶν βορείων χωρῶν, αἰ-
τινες ἄλλοτε ἐφαίνοντο ἀπρόσιτοι καὶ ἤδη κα-
τέστησαν τὸ ἐντεκτικίον τῶν ἀλιείων, τῶν
κνηγῶν, τῶν μεταλλουργῶν, τῶν περιηγητῶν
καὶ τῶν ἐπιστημόνων ἐν γένει, δύναται νὰ
συμβῇ καὶ μετὰ τὰς ἀνταρκτικὰς ταύτας χώρας.

Ἡ μεγάλη ἐκείνη
ὑπὸ τὸν Σκῶτ ἀπο-
στολὴ εἶχεν ἀνακα-
λύψει νέας μεγάλας
ἐκτάσεις γῆς Νοτιο-
δυτικῶς καὶ Νοτιο-
νατολικῶς τοῦ Με-
γάλου Παγετώματος
τοῦ Ρὸς, πέραν
τοῦ ὁποῦν οὐδὲς
προγενέστερος ἐξε-
ρευνητὴς κατώρ-
θωσε νὰ προχωρή-
σῃ. Διήλθον δὲ οἱ
ἐξερευνηταί τῶν
χειμῶνα ὀλόκληρον
εἰς τοὺς πρόποδας
τῶν ὄρεων ὁ Ἐρε-
βος καὶ ὁ Τρόμος,
ὑπὸ ἐλαχίστην θερ-
μοκρασίαν 62ο Φα-
ρενάιτ ὑπὸ τὸ μη-
δέν. Κατὰ δὲ τὴν ἄ-
νοιξιν ὁ Σκῶτ μετὰ
τοῦ δόκτωρος Οὐίλ-
σον καὶ μετὰ τὸν ἀνθυποπλοίαρχον Σάκλετον

Φορτωμένοι μετὰ τὰς ζωοτροφίας των καὶ τὰς μηλωτάς, οἱ ἐξε-
ρευνηταί διασχίζουν τὰς χιόνιας τῶν πόλων.

προεχώρησαν δι' ἐκλίθρων, διανύσαντες χι-
λιάδα μιλίων, ὅπως φθάσων εἰς τὸ ρεκόρ
82ο καὶ 17 Νοτίου Πλάτους.

Τῆς ἀποστολῆς ἐκείνης ἀνακάλυψις ὑπῆρξεν
καὶ τὰ ἠφαίστεια Ἐρεβος καὶ Τρόμος.

Εἰς τὴν δι' ἐκλίθρων ἐκδρομὴν τῶν ὁ Σκῶτ
καὶ ὁ Σάκλετον κατηνάλωσαν 93 ὀλοκλήρους
ἡμέρας, ἔχασαν δὲ τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον
ὄλους τοὺς κύνας των, εἰς τρόπον ὥστε
ἠνάγκασθησαν ἐν τέλει οἱ ἴδιοι νὰ τραβοῦν
τὰ ἔλκνυρα.

Ἄλλ' ὁ Σάκλετον μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των
ἐν Ἀγγλίᾳ διηγετικῶς εἶχε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν
τοῦ τὴν λευκὴν ἐκείνην ἕκτασιν, ἧς ὄνειρεῖτο
τὴν κατάκτησιν.

Πράγματι δὲ θέτει εἰς πρᾶξιν τὴν ἀπόφασίν
του καὶ διοργανοῖ πρὸ διετίας μίαν ἐκδρομὴν
διὰ τοῦ πλοίου «Νιμπρόντ» χωρητικότητος
227 καθαρῶν τ' ἄνων, ἀναχωρήσας τὴν 7ην
Αὐγούστου 1907 ἀπὸ τὸ Ζουρκονεί τῆς Ν.
Ζηλανδίας μετὰ πλοίαρχον τὸν κ. Ροῦμπερτ Ἰν-
γκλαντ, ὑποπλοίαρχον τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Πρὶν ἢ τὸ πλοῖον ἀναχωρήσῃ ἐξ Ἀγγλίας
ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος μετὰ τῆς Βασίλισσῆς
Ἀλεξάνδρας ἠθρόκησαν νὰ τὸ ἐπισκεφθοῦν εἰς
τὸ Κόουες. Ἐκεῖ δὲ ὁ Βασιλεὺς ἰδιοχείρως ἐ-
κάρφωσεν ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ Σάκλετον τὸν
Σταυρὸν τῆς Βικτωρίας, ἐνῶ ἡ Βασίλισσα Ἀ-
λεξάνδρα, ἐκτύλισσονσα ἕκ τινος δέματος ἀπέ-
θεσεν ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ ἐξερευνητοῦ ἐν εἰδει

μανδύου μίαν με-
γάλην Ἀγγλικὴν
σημαίαν, εὐχρηθεῖσα
νὰ τῷ φέρῃ τύχην
καὶ νὰ εἶνε αὐτὴ, ἡ
ὁποία θὰ στηθῇ
ἐπὶ τοῦ Πόλου. Ὁ
Σάκλετον ἐχαρέτισε
στρατιωτικῶς, ψι-
θυρίας ὅτι ἡ δια-
ταγὴ τῆς Μεγαλειό-
τητός Τῆς θὰ ἐκτε-
λεσθῇ.

Τὸ σχέδιον τοῦ
Σάκλετον ἦτο νὰ
ἐγκαταστήσῃ κατὰ
τὰς ἀρχὰς τοῦ 1908
δωδεκάδα ἀνδρῶν.
ἐν οἷς καὶ ἑαυτὸν.
ἐπὶ τῆς λεγομένης
Γῆς τοῦ Βασιλέως
Ἐδουάρδου τοῦ
εἰς τὸ Ἀνατολικὸν
Ἀκροντοῦ Μεγάλου
Παγετώματος τοῦ Ρὸς.

Ὅα ἀμείρωνε δὲ ὀλόκληρον τὴν Ἀνταρκτι-
κὴν Ἄνοιξιν καὶ τὸ Θέρος τοῦ 1908 καὶ 1909
εἰς ἀπόπειραν (ἐπιτυχοῦσαν, ὡς συνάγεται ἐκ
τῶν ὑστέρων) προσεγγίσεως εἰς τὸν Πόλον,
ἐνῶ ταυτοχρόνως θὰ διοργάνωνεν ἐξερευνητι-
κὰς ἐκδρομὰς καὶ πρὸς ἄλλας διευθύνσεις.

Πρὸς μεταφορικοὺς σκοποὺς ὁ Σάκλετον
παρέλαβεν ἐκτὸς τῶν κυνῶν καὶ μικρὰ Σιβε-
ρικὰ ἄλογα, ἐπίσης δὲ τὸ πρῶτον αὐτὸς καὶ ἐν
αὐτοκίνητον ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθέν.

Ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ ἐφθασεν εἰς τὰς χώρας
τὸν χειμῶνα τοῦ 1907.

«Ἡ πρώτη αὐτῆς ἐπιχείρησις ὑπῆρξεν ἡ ἄ-
νοδος εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἐρέβους, τὸ μέγα τοῦτο
ἠφαίστειον, τοῦ ὁποῦν αἱ κορυφαὶ ἔμειναν ἀ-
πάτητοι ἀπὸ τοὺς προηγηθέντας ἐξερευνητάς.

Ἡ συνοδεία ἀνεχώρησε τὴν 9ην Μαρτίου
1908 ἐκ Κάπο-Ρόιντ καὶ τὴν προΐαν τῆς 7ης
Μαρτίου ἐφθασεν εἰς ὕψος 1800 μέτρων ἐπὶ
τοῦ Ἐρεβους. Ἐξηκολούθησαν ἀμέσως τὴν
ἀνοδον. Ἐκαστος ἔφερε τὰς ἀποσκευὰς αὐ-
τοῦ ἐπὶ νῶν ὤμων του καὶ τὴν ἐσπέραν τῆς
ἰδίας ἡμέρας ἐφθασαν εἰς ὕψος 3,200 μέτρων
μετὰ θερμοκρασίαν 48 βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδέν.
Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπῆλθε μεγάλη καταγίς
σημαντικῶς παρακολούσασα τὴν ταχύτητα τῆς
ἀνόδου.

Τὴν 9ην Μαρτίου ἐφθασαν εἰς τὸν παλαιὸν
κρατῆρα τοῦ ἠφαιστείου, εἰς ὕψος 4,000
μέτρων. Ἐξερευνήσαν τὸν κρατῆρα καὶ εὗρον

αὐτὸν διασχίζομενον ὑπὸ ἀλάκων κρυστάλλων καὶ χαλαζίτου,

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ συνοδεύων αὐτοὺς ἐπιστήμων Ρεκέλιους ἐπάγωσεν εἰς τοὺς πόδας καὶ ἠναγκάσθη νὰ ὑποστῇ ἀποκοπὴν τοῦ μεγάλου δακτύλου, νεκρωθέντος.

Τὴν 10ην Μαρτίου ἔφθασαν εἰς τὸν σημερινὸν κρατῆρα τοῦ Ἐρέβους. Ἔχει ἄνοιγμα 80 μέτρων καὶ βάθος 300. Ἐκπέμπει τεραστίας στήλας καπνοῦ καὶ θειοῦχου ἀερίου, φθάνοντος πολλάκις εἰς ὕψος 700 μέτρων.

Ἐγένοντο εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὄσασι ἦτο δυνατόν νὰ γείνουν ἐπιστημονικαὶ παρατηρήσεις. Συνελέχθη γεωλογικὸν ὕλικόν καὶ ἐλήφθησαν πολλαὶ φωτογραφίαι.

Ἡ κάθοδος πρὸς τὸ σημεῖον, ὅπου εἶχον ἀφήσει τὰ ἔλκυστρα ἐγένετο ταχυτάτη, καθόσον ἀφήσαν νὰ συρθῶσιν ἐπὶ τῶν πάγων. Τὴν ἐπομένην δὲ εἶχον φθάσει εἰς τὸ στρατόπεδον.

Τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1908 ἡ ἀποστολὴ ἀνεχώρησεν ἐκ Κάπο-Ρόιτ πρὸς ἐξερεύνησιν τοῦ Πόλου. Ἀπειλεῖτο δὲ ἀπὸ τὸν ὑποπλοίαρχον Σάκλετον, τὸν ὑπολοχαγὸν Ἄμπανς καὶ δύο ἰατρούς. Παρέλαβε προμηθειὰς τροφῶν διὰ τρεῖς μῆνας καὶ ἀρκετοὺς μικροὺς ἵππους τῆς Μαντζουρίας. Ὁ ὑποπλοίαρχος Σάκλετον ἐν τῇ ἐκθέσει του σημειῶνει ἐν εἴδει ἡμερολογίου του τὰ ἑξῆς:

«Τὴν 5ην Νοεμβρίου ἠναγκάσθημεν νὰ σταματήσωμεν εἰς τὴν νῆσον Γκέγκα, ὅπου φε-

βερά καταγίς μᾶς ἐκράτησεν ἀκινήτους ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας.

Ἄλλη τις ἀποστολὴ, ἣτις μᾶς ἠκολούθει μέχρι τοῦ σημείου τούτου, μᾶς ἐγκατέλειψε.

Τὸ σκότος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς καταγίδος ἦτο τοιοῦτον, ὥστε παρ' ὀλίγον ὁ ὑπολοχαγὸς Ἄμπανς μετὰ τοῦ ἵππου του νὰ κρημισθῶσιν ἐντὸς τοῦ βαράθρου. Ἐσώθησαν δὲ ὡς ἐκ θαύματος.

Ἐγκαταστήσαντες ἀποθήκην προμηθειῶν διὰ τὴν ἐπάνοδον, ἐξεκινήσαμεν τὴν 13ην Νοεμβρίου, κατευθυνόμενοι πρὸς νότον. Ὑπεβιβάσαμεν τὴν ποσότητα τῶν μερίδων τῆς τροφῆς χάριν οἰκονομίας. Οἱ ἵπποι ἐβυθίζοντο συχνά εἰς τὴν χιόνα μέχρι κοιλίας.

Εἰς νότιον πλάτος 81 μοιρῶν ἐφρονείσαμεν ἓνα τῶν ἵππων καὶ ἀφήκαμεν παρακαταθήκην ἐλαίου, διπυρίτου καὶ κρέατος. Τὸ κρέας τοῦ ἵππου ἐχρησιμοποιήθη πρὸς τροφήν ὅπως ἐξοικονομήσωμεν τὰς ἄλλας προμηθειὰς ζωοτροφῶν.

Τὴν 26ην Νοεμβρίου ἔφθασαμεν εἰς τὸ νοτιώτερον πλάτος, εἰς τὸ ὅποιον εἶχε ποτὲ φθάσει προηγουμένη ἐξερευνητικὴ ἀποστολὴ. Ἡ χιὼν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἦτο λίαν ἀπαλὴ μὲ μεγάλας διακυμάνσεις.

Οἱ ἵπποι μας ἐτυφλώθησαν πάντες ἐκ τῆς μεγάλης λάμψεως τῆς χιόνος. Μεταξὺ τῆς 28ης καὶ τῆς 3ῆς Νοεμβρίου ἐφρονεύσαμεν ἄλλους ἵππους. Πρὸς ἀνατολὰς διεκρίναμεν ἄλλοσιν νέων ὀρέων. (Ἐπεται τὸ τέλος)

ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΑΥΤΡΩΤΟΥ

Ὁ ἐκ νεφθῶν τριήμερος ἀναστὰς Αὐτρωτῆς, γράφει ἕξοχος τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπολογητῆς, ὁ Ἄγγλος Ἐτιγγερ, εἶπε «ἥλιος διαγέων τὸ λαμπρὸν αὐτοῦ φῶς ἐπὶ πάντα τὰ ἔρη καὶ βιάθη τῆς ζωῆς καὶ τελειοποιῶν τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν αὐτοῦ φύσιν· εἶπε κλίμαξ ἀνωθεν κατερχομένη, δι' ἣς ἡ ἀνθρωπότης ἐκ τῶν ἀμανρῶν καὶ τεταραγμένων στοιχημάτων ἐπιγείων γνώσεως ἀνέρχεται εἰς τὰς διανοεῖς καὶ φωτεινὰς χώρας τῆς θείας σοφίας». Τὸ ἀπὸ τὸν κόσμον διαχυθὲν τοῦτο φῶς τοῦ ἐκ τάφου ἀνατείλαντος ἡλίου τῆς δικαιοσύνης ἐξακολουθεῖ ἐπὶ αἰῶνας ἤδη ἀδιακόπως φωτίζον καὶ διαλύον τὰ πυκνά τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας σκότη, καὶ ποδηγετεῖν τὴν ἀνθρωπότητα πρὸς τὴν ἐννομίαν καὶ τὸν πολιτισμὸν.

Πᾶς ἐξέφρων καὶ συνετὸς ἀνὴρ, οὐτινος ἡ διάνοια δὲν ἠμανρώθη ὑπὸ τῆς ἀγλῆος τῶν παθῶν καὶ τῆς ἀμαρτίας, διορᾷ τὴν λάμψιν

τοῦ ἀδύτου τούτου φέγγους, καὶ αἰσθάνεται τὰς ἐξ αὐτοῦ πεμπομένας μαρμαρυγὰς ἐν πάσῃ τοῦ βίου περιστάσει. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς Ἰησοῦς, ἐλκύνων ἡμᾶς πρὸς ἑαυτὸν, ἵνα τοῦ οἰκείου φωτὸς μετόχους καταστήσῃ, ἐφώνει συνεχῶς: «Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα.—Πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα ἰδοὶ φωτὸς γένησθε.—Ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἐξεῖ τὸ φῶς τῆς ζωῆς». Τὸ ἀδύτον τοῦτο καὶ ἀειτάως ἀκνινοβολοῦν φῶς ἐπεσκίωσε καὶ κατεκάλυψε πᾶν ἔτερον ἀναφανῆν ἐν τῷ κόσμῳ ποτὲ φωτεινὸν μεγαλεῖον καὶ ἐκπαγλὸν ἐν ἀνθρώποις φέγγος. Ἡ ἡγεμονικὴ αὐτῆ καὶ θεοσπεσία λαμπρότης καὶ ἀνέφικτος μεγαλειότης τοῦ ἀναστάντος Αὐτρωτοῦ ὑπερέχει ἀσυνκρίτως καὶ ὑπερτερεῖ πᾶσαν μεγαλοφυΐαν καὶ ὑπέροχον προσωπικότητα. Τοῦτο ὁμολογοῦσιν ἀπροκαλύπτως καὶ αὐτοὶ-ἑτι οἱ ἐλευθεροφρονοῦντες καὶ δοθολογιστικῶς ἀποφαινόμενοι. Ὁ ἐπιφανῆς

Γερμανὸς φιλόσοφος Κάιμ, εἰς τῶν μᾶλλον φιλευθέρων συγγραφέων, λόγον περὶ Χριστοῦ ποιούμετος εἰς τὸ σύγγραμμά του (Ἱστορία τοῦ Ἰησοῦ σελ. 369), γράφει μετὰ θαυμασμοῦ τὰ ἀκόλουθα: «Πρὸ τῆς βασιλικῆς ταύτης λαμπρότητος ἀμανροῦται πᾶν ἄλλο ἀνθρώπινον μεγαλεῖον· μόνον ὁ Ἰησοῦς καὶ ὁ βίος αὐτοῦ ἀπαστρέφουσιν ὡς ἥλιος, πᾶσα δ' ἄλλη ἀνθρωπίνη λάμψις εἶτε λάμψις ἀστέρων, φωτισομένων ἐκ' αὐτοῦ τοῦ ἡλίου».

Ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ

Ὁ ἐκ νεφθῶν ἐνδόξως καὶ ἀντεξουσίως ἐγερούς Ἰησοῦς, διὰ τῆς ἐξόχου καὶ ἀπροσπλάστον ἔμφου ἠθικῆς διδασκαλίας τῶν ἰδρῶν θρησκείαν, ὅση ὑψηλὴν καὶ ὑπέροχον, τόση διαρκῆ καὶ ἀκατάγωνετον. Ἡ θαυμασία αὐτῆ καὶ κοινοφελὴς θρησκεία εἶπε προσωρισμένη νὰ ὑπάρχῃ καὶ διαμέτη αἰωνίως, ὡς ὁ θεὸς αὐτῆς ἰδρυτῆς καὶ τελειωτῆς ὤρισε καὶ ἀπεφάνθη.

«Ὀικοδομήσω μου, εἶπε, τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς». Πᾶσα τοῦτέστι ἀντικειμένη δύναμις, ὅση μεγάλη καὶ κραταιὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ καὶ οἰσοδήποτε διωγμός, ὅση χαλεπὸς καὶ φορικώδης καὶ ἂν ἐπιπέσῃ κατὰ τῆς ἐμῆς Ἐκκλησίας, οὐδὲν θὰ κατορθώσῃ. «Τεθεμελιώται γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν». Ἡ δὲ πέτρα, λέγει, ὁ τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολος «ἐστὶν ὁ Χριστός». Ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ ἀσαλεύτου τούτου γρανιτώδους βράχου ἐθραύθησαν καὶ ἠμβλύθησαν, οὐ μόνον τῶν ἀρχαίων δυσεβῶν καὶ πολεμίων αἱ λυσοῦδες ἐπιθέσεις καὶ τὰ ἀλλεπάλληλα πλήγματα, ἀλλὰ συνετρίβησαν καὶ πάντων τῶν νεωτέρων ἀπίστων τὰ δλέθρια βέλη καὶ τόξα, ἅτινα κατὰ τῆς θρησκείας ἐτίθειαν καὶ τίνοιαν ἀπαύσιως. Καὶ οὗτοι μὲν μικρὸν ἢ μέγα θορυβήσαντες καὶ τὴν θρησκείαν νὰ ἐξοτιώσωσιν ἀπειλήσαντες, παρῆλθον ἀνεπιστρεπτεῖ ὁ εἰς κατοπίν τοῦ ἄλλου, καὶ εἰς λήθην ὑπὸ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου παρεδόθησαν ἢ δὲ τοῦ ἀθανάτου Σωτῆρος θρησκεία ἐραπλοῦται πανταχοῦ καὶ ἀνακαινίζει τοὺς δεχομένους αὐτὴν λαοὺς, φωτίζουσα αὐτοὺς καὶ ἐξευγενίζουσα.

Τὰ εὐεργετήματα τῆς θρησκείας

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἀναστάντος Σωτῆρος θεμελιωθεῖσα ἀσάλευτος θρησκεία ἐν μέσῳ ποικίλων διωγμῶν καὶ ἀντιξῶν περιστάσεων, μετέβαλεν ἐν βραχεῖ τὸ πρόσσωπον τῆς γῆς, καὶ ἀνεκαίνισε τὸν ἐν πλάνῃ καὶ ἀθηροσκείᾳ καθεύδοντα κόσμον. Μέγιστα καὶ ἱστορικῶς ἀναμφισβήτητα εἶπε τὰ διὰ τῆς θρησκείας ἐπελθόντα τῷ κόσμῳ εὐεργετήματα καὶ παγκόσμια ἀγαθὰ.

Τὸ πρῶτον κοινοτικὸν ἀγαθὸν καὶ ἀναντίλεκτον ἱστορικὸν γεγονός εἶπε ἡ ἐπελθούσα ἀ-

ρακαίνισις καὶ ἐπὶ τὰ κρεῖττω μεταρρυθμίσις τοῦ κόσμου διὰ τῆς ἰδρύσεως τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Διαδοθεῖσα αὐτὴ καὶ στερεωθεῖσα ὑπὸ 12 ἀοήμων καὶ ἀνισχύρων Ἰουδαίων, Ἀποστόλων κληθέντων,—τάσης βοηθείας καὶ κοσμικῆς δυνάμεως ἐστερημένων,—ἐβελλίωσε θαυμασίως καὶ ἐξωράισε τὰ σκαιὰ καὶ ἀγενῆ ἦθη καὶ ἔθιμα, καὶ εἰσήγαγε τὸν αἰῶνα τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Ἐξήλειψε τὰς ἐπικρατούσας ψευδεῖς καὶ ἀνῆθικους θρησκείας, καὶ ἐγκαθίδρυσε τὴν ἀγνήν καὶ ἀληθῆ θεογνωσίαν. Ἐφείλκυσσε πρὸς ἑαυτὴν διὰ τοῦ λόγου καὶ τῆς πειθοῦς ἔθνη βάρβαρα καὶ ἀπολίτευτα, καὶ ἐξημέρωσε λαοὺς ἀτιθάσους καὶ αἰμοχαρεῖς. Συνέτριψε σκῆπτρα τυράντων αἰμοδιψῶν, καὶ ἔθραυσε τὰς ἀλύσεις ἀπειραγίδων λαῶν, ἐν φοικώδει δουλοσύνη διατειλούντων, καὶ ἐπὶ ζυγῶν δυσβάστακτον καὶ ἀφόρητον ἀπαύσιως μοχθοῦντων. Κατήργησε τὴν σωματεμπορίαν καὶ τὴν ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας κρατήσανον δουλείαν, τὴν εἰς δύο ἀντιμαχόμενα καὶ ἀλληλοκτονούμενα στρατόπεδα τὴν ἀνθρωπότητα διαιροῦσαν, καὶ συνεφίλιωσε ταύτην καὶ συνέδεσε διὰ δεσμῶν ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας, εἰσαγαγούσα ἐν αὐτοῖς τὴν ἰσότητα καὶ ἀδελφότητα καὶ ἀλληλεγγύην. Ἀνύψωσε τὴν γυναῖκα, τὴν τέως δούλην καὶ ἐξηυτελισμένην, εἰς τὴν ἐμπροέπουσαν αὐτῇ θέσιν καὶ τιμῆν. Ἀπήλλαξε τὰ τέκνα τῆς πατρικῆς ἀδαιρεσίας καὶ τυραννίας, ἐξικνομένης πολλάκις μέχοι θανατώσεως αὐτῶν, ἐπιβαλοῦσα αὐτῆς φιλοστοργίαν καὶ συμπάθειαν ἰδιάζουσαν. Ἰδρυσσε πανταχοῦ νοσοκομεῖα, γηροκομεῖα, ὀρφανοτροφεῖα, ἄστυ πτωχῶν καὶ ἀναπήρων, καὶ πλεῖστα ἔτετα εὐσπλαγχνίας καὶ φιλανθρωπίας ἐνδαιτήματα, ἄγνωστα ὅλως εἰς τὴν ἀρχαιότητα, ἐνθα ἡ δυστυχοῦσα καὶ πάσχουσα ἀνθρωπότης εὐρίσκει περιδάλαιψιν καὶ παρηγορίαν.

Ὁμολογία τῶν ἀντιθέτων

Τὴν εὐεργετικὴν, ἐκπολιτιστικὴν καὶ ἠθικοποιὸν τῆς θρησκείας τοῦ Αὐτρωτοῦ δύναμιν καὶ ἐπενέργειαν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἠναγκάσθησαν νὰ ὁμολογήσωσιν ἀπειροχρόστως καὶ αὐτοὶ οἱ δυσπίστως πρὸς τὸν ὑπέροχον αὐτῆς ἰδρυτῆν διακείμενοι, καὶ πρὸς τὴν ἀπαστρέπτονσαν αὐτοῦ θεότητα ἀμβλυποῦντες. Ὁ διάσημος ἀστρονόμος Λαπλάς, ὅστις διεκρίνετο διὰ τὰ ὕλιστικά αὐτοῦ φρονήματα, ἠναγκάσθη ὑπὸ τῆς τῶν πραγμάτων ἀληθείας νὰ εἴπῃ, «ὅτι ἡ χριστιανικὴ θρησκεία εἶπε ἀληθῶς ἡ μόνη, ἣτις παράγει πραγματικὸν ἐκπολιτισμὸν, καὶ καθιστᾷ τοὺς ἀνθρώπους ἱκανοὺς νὰ βαδίζωσιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἠθικότητος, τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ἐλευθερίας».

Ὁμοίως ἐφρόνει περὶ θρησκείας καὶ ὁ μέ-

γας γερμανός φιλόσοφος "Εγγελος, εκθειάζων ταύτην και συνιστών ως πηγήν και μέσον ενδαιμονίας και κοινοτικής δόξης και ευμερίας.

«Τὸ τέλος (γράφει εἰς τὸ περὶ θρησκείας φιλοσοφικὸν σύγγραμμά του) πάσης ἐνθραπίνης ἐνεργείας, πᾶν ὄντι διὰ τὸν ἄνθρωπον ἔχει ἄξιν και κῆρος, διὰ τοῦ ὁποῖον ζητεῖ τὴν εὐτυχίαν, τὴν δόξαν, τὴν μακαριότητα, ἔχει τὸ κέντρον εἰς τὴν θρησκείαν, ἥτοι εἰς τὴν κόησιν, συνείδησιν και συναίσθησιν τοῦ Θεοῦ. Διὰ τῆς θρησκείας λαμβάνομεν συνείδησιν περὶ τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος εἶνε ἀρχὴ και τέλος τοῦ παντός, και συγχρόνως τὸ μέσον τὸ ζωοποιούν, ἐμψυχούν και ἐμπεόν τὰ πάντα εἰς τὴν ὑπαρξίν των. Ἀπασχολούμενον τὸ πνεῦμα μετὰ τῆς θρησκείας ἀπεκδέεται πᾶσαν πεπερασμένην ἔννοιαν, και οὕτω κατατᾶ εἰς τὴν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν και ἐλευθερίαν».

Εὐτυχεῖς οἱ τῷ Λυτρωτῇ ἀκολουθοῦντες

Μακάριοι ὄντως και τρισενδαίμονες οἱ τῷ ἀναστάντι εὐεργέτη και Λυτρωτῇ πιστῶς και ἀπαρεγκλίτως ἀκολουθοῦντες και λατρεύοντες. Ἐν φωτὶ βαίνουσιν οὗτοι ἀπλίετω, και ὁ ζόφος τῆς ἁμαρτίας και τοῦ ἐγκλήματος οὐδέποτε θὰ ἐποδουλώσῃ αὐτούς. Τοῦτο ἐνδείκνυται ἐκ τῆς ἱστορίας, διὰ τὴν ἔλεγε πρὸς τοὺς πεπρωμένους Ἰουδαίους: «Ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ». Ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν τῷ ἐκ τάφου ἀνατείλαντι Σωτῆρι Χριστῷ, ὅστις ἀπήλλαξεν ἡμᾶς τοῦ σκοτους τῆς ἁμαρτίας, δούλους αὐτῆς πρότερον ὄντας και ἀπελεύθρωσεν ἡμᾶς καταδικῆς αἰωρίου διὰ τοῦ ἐξιλαστηρίου αὐτοῦ θανάτου και τῆς ἐνδόξου ἀναστάσεως.

Ἡ πρὸς τὸν ζωοδότην λυτρωτὴν πίστις και ἀφοσίωσις ἕως συνδέη ἡμᾶς ἀσκήτως, ἐποδούλους τε και ἐλευθέρους, ἀνεξαρτήτους και ἐπὶ ζυγὸν δουλείας διατελοῦντας. Ἡ πίστις αὕτη και ἡ ἐπίγνωσις τῆς ἀληθείας θὰ καταστήσῃ πάντας ἡμᾶς ἡμέραν τινὰ ἐλευθέρους και ἀδουλώτους. Καθὼς οἱ ἐνδοξοὶ ἡμῶν πατέρες ἐν τῇ δυνάμει τῆς πίστεως αὐτῶν πρὸς τὸν θεάνθρωπον Ἰησοῦν ἀπεινάσαν τὸν μακρὸν και ἀφόρητον τῆς δουλοσύνης κλοιὸν, ὅστις ἐπ' αἰῶνας ἐβάρυνε τὸν ἐγγενῆ αὐτῶν τραχὺλον, οὕτω και οἱ ἀλύτρωτοι ἡμῶν ἀδελφοὶ ἐν τῇ αὐτῇ πίστει και ἐλπίδι ἕως ἐγκαταλείψωσιν ἐν ὑπομονῇ και ἕως ἐδελπιστώσιν νὰ πεινηρωσώσιν ποτε ἐλεύθεροι μεθ' ἡμῶν τὴν ἐνδοξὸν τοῦ Χριστοῦ ἀνάστασιν. Εἶθε ταχέως ν' ἀνατείλῃ ἡ μακαρία αὕτη και τρισένδοξος ἡμέρα, ἣν μετὰ πόθον οἱ πάντες ἀναμένομεν, καθ' ἣν ἡνωμένοι ἀχωρίστως διὰ τῆς πίστεως, θ' ἀξιωθῶμεν νὰ ἐορτάσωμεν πολυ-

τικῶς σὺν τῇ ἀναστάσει τοῦ λυτρωτοῦ και τὴν ἀνάστασιν ὀλοκλήρου ἡμῶν τοῦ γένους.

Ὁ ἐν ἀληθείᾳ κηρύξας, «Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις και ἡ ζωὴ» θὰ παράσῃ ἀναμφιβόλως τὴν ἐξαγάσασιν και τὴν ζωὴν, διὰ τὴν ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου και εἰς τὸ δουλεύον μεν και λειποψυχοῦν, ἀλλὰ και πιστεῦον και προσδοκῶν ἔθνος. Εἶθε ἡ πρὸς τὸν Ἐλευθερωτὴν διάθεσις πίστεως και ἐλπίδος τῶν ἐν θλίψει και ἀποργώσει σιναζόντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καταστήσῃ ὁ ἀδιάρηκτος μεταξὺ ἡμῶν δεσμός, δι' οὗ θὰ συνδεθῶμεν ἀδιασπαστως και θὰ ἐνωθῶμεν ἐν τῷ μέλλοντι ἔθνικῶς. Ταύτην τὴν πολυπόθητον εὐχὴν ἕως ἀπευθύνομεν διηλεκτικῶς τῷ δεσποζόντι τῶν ὅλων Θεῷ και Πρωτάνει, ὅπως διανοίξῃ ἡμῶν τὸν νοῦν και κατανοήσωμεν ἐπακριβῶς τὰς σωτηριώδεις τοῦ Ἐθαγγελίου του ἀληθείας, δι' ὧν και μόνων ἐλευθεροῦμεθα σὺ μόνον τῶν παθῶν και τῆς ἁμαρτίας, ἀλλὰ και τῆς τῶν ἰσχυρῶν ἐποδουλώσεων και πολιτικῆς ἐξαρτήσεως. «Ἐάν ἡμεῖς, εἶπεν ὁ τοῦ θανάτου νικητῆς, μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ... γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, και ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ἡμᾶς».

X. K. ΜΑΚΡΗΣ

Δρ. Θεολογίας και Ἱατρικῆς

ΣΤΗ ΠΑΝΑΓΙΑ

Βλέπω μεγαλόχαρι σύννεφιασμένο
κατάχλωμο τὸ θεῖο πρόσωπό σου
βλέπω τὸν πόνο σου ζωγραφισμένο
στὸ πάναγγο και ἅγιο μέτωπό σου.

Τοῦ παιδιοῦ σου τὸ μαρτύριο θυμᾶσαι
τὸ ταπεινὸ του σταύρωμα σὲ θλίβει
τὴν ἀπονία μας, τὸν κόσμον, συλλογᾶσαι
και ἡ χλωμιά τὴν λύπη σου δὲν κρύβει

Ὅλοι πενθοῦμε σήμερα πολὺ βαρειά.
Μάννα συγχώρεσε τὸ θάνατό του!
και δῶσε εἰς τὰ στήθη μας παρηγοριά
προσκύνημα τὸν τίμιον σταυρό του.

ΜΙΑΤΩΝ ΒΙΤΑΛΗΣ

Οἱ χρόνοι ἐρυτίδωσαν τὸ πρόσωπόν μου και δὲν ἔχω δυνάμεις νὰ πετάξω πλυσίον σου, νὰ ἀνανεώσω τὸν πρῶτον ἔρωτά μου. Τὸ γνωρίζω. Θὰ τὸν ἀποποιηθῆς διότι θὰ ἦνε ψυχρὸς και ἀνευ θελήτων. Καὶ ὅμως σ' ἐπεθύμησα, ὦ φίλη ἐξοχή, ὦ ἀνοιξὶς ἐρασμῖα! Κοντὰ σου αἰώνιο τὸ χαμόγελο ἀνθίζει. Σὺ σκορπιῆς τὴ χαρὰ μετὰ τὰ δροσάτα μυριόχρωμα λουλούδια τοῦ ἀγροῦ και δίνεις ἕνα μυστικὸ νανοῦρισμα στὸν πρῶτὸ ὕπνο τῆς φύσεως. Σὺ ξυπνᾶς τὰ χρυσοπτερα πουλιὰ νὰ ψάλλουν ἀθῶως τὴν πλάσι. Χύνει ἀπειρα δάκρυα διαμαντένια ἢ παρθένος σου αὐγὴ στὰ χόρτα και τὰ φύλλα τῶν δένδρων. Σιγά, σιγά ξυπνᾶς τὴ πλάσι και τοῦ ἡλίου ἢ πρῶτη χρυσῆ ἀκτίς χαμογελά και χρυσώνει τὴν χλόην τοῦ κάμπου και τὰ βελουδένια πέταλλα τῶν ἀνθέων και ἀκούεται οὐράνια μελωδία και ἀπειρὶ ἔντομα τριγυροῦν και πετοῦν στὸν ἀνθισμένο παράδεισο τῆς γῆς, και χίλιες ποικιλόχρωμας πεταλοῦδες ῥοφῶν ἀπλήστως τὴν ἡδονὴν κοντὰ σου. Ἡ τρελλὴ ἐποχὴ ἀναζητᾶ τὴν πεταχτὴ νιότη σὲ κάθε μεριά σου μυροδολᾶ και ἀναρηνᾶται. Ἀναπολῶ τὴν εὐτυχίαν τῶν πρῶτων χρόνων και τερπνὲς εἰκόνες χοροπηδοῦν εἰς τὸν ἐγκέφαλό μου και χρυσᾶ ὄνειρα και πόθοι σφίγγουν μετὰ γλυκὺ πόνο τὰ στήθη μου, ἀλλὰ δὲν ἔχω πλέον τὸ σφρίγγος νὰ τὰ ἀπολαύσω. Ἡ ψυχὴ χαίρεται και ἀγαλλιά και φεύγει πρὸς στιγμὴν νὰ πλανηθῆ εἰς φαντασιώδεις πλάσεις αἰθερίας. Ἀλλὰ ἐπανέρχεται κιτνήεις εἰς τὴν πεζότητα τῆς τύρβης τῶν ὀδυνηρῶν και μελαγχολικῶν σκέψεων τοῦ παρόντος. Τὸ ἀθῶον και γλυκὺ περιβάλλον τῆς ἐξοχῆς ἀπέφθον ἀυξάνει τὸν ἔρωτά! Κατὰ τὴν ἀμέριμνον νεότητα τὰ θελήματα τῆς ἐξοχῆς δὲν λησμονοῦνται ἀλλὰ μετὰ ζωηρότερα χρώματα παραμένουν εἰς τὴν φαντασίαν τῆς παρηκμασμένης ἡλικίας. Ἡ ἀνοιξὶς λεπτύνει τὰ αἰσθήματα και μυρῶνει τὴν ψυχὴν. Ἡ καρδία κτυπᾶ ἀτάκτως και ἀπειροὶ πόθοι

παραλαύνουν φαντασμαγορικῶς εἰς τὴν κινηματογραφικὴν ταινίαν τῆς ζωῆς και ἀκμαίας φαντασίας. Ἀνοιξὶς! πόσας δὲν φέρεις ἀναμνήσεις. Πόσα ἐπεισόδια τῆς καρδίας δὲν ρίπτει ἐπὶ τοῦ τάπυτος τῶν χρόνων. Μυστικὴ και θεία δύναμις φαιδρύνει τὰ πάντα και μία ἀέρατος ἔλξις σὲ προσεγγίζει πρὸς τὸ αἶσθημα τῆς λατρείας, τὸ ὅποσον καλλύνει διὰ χιλιάδων σκέψεων ἀγνῶν και ἀθῶων και ἐξιδανικεύει τὴν καρδίαν ἢ ὅποια ἀρχίζει νὰ πετᾶ μακρὰν πρὸς τὸ ἀπειρον ὅπως φθάσῃ τὸ θεῖον τὸ ὅποσον τὴν ἐπλασε ν' ἀγαπᾶ περιπαθῶς και νὰ λατρεύῃ τὴν ἀσύλληπτον τοῦ ἀχανοῦς ἁρμονίαν.

Προσφιλὴς κόρη και ἀλυσμόνητος ἐρωμένη ποῦ ἐφαίδρυνες τὰς σκέψεις μου και ἐδαλάμωδες τὴν ψυχὴν μου κατὰ τὰ ἔτη τῆς τρελλῆς μου ἡλικίας ἀκόμη σὲ ἀγαπῶ, σὲ λατρεύω! Σὲ ποθῶ, φιλιτάτη ἀνοιξὶς, μυροδόλος ἐξοχὴ θέλω νὰ ζήσω πλυσίον σου, ν' ἀπολαύσω τὰς ἡδονὰς σου, νὰ ἐπανίδω τὸ παρελθόν, τὴν εἰκόνα τῶν εὐτυχεστέρων μου ὀνειρῶν Σὲ ἀναζητῶ, φιλιτάτη, και διακαῶς ποθῶ νὰ σοῦ ἀνοίξω και πάλιν τὴν παγερὰν ἀλλοίμονον ἀγκάλην μου, ὅπως τὴν θερμάνῃς διὰ τῶν ἀγνῶν σου θελήτων και τὴν πληρώσῃς ὡς ἄλλοτε φιλημάτων τρυφερῶν και νέων ἐλπίδων και θάρρους. Ἀλλὰ... ὁ χρόνος διαβαίνει, περνᾶ και χάνεται ἀνεπιστρέπτει εἰς τὴν αἰωνιότητα μετὰ τοῦ σφρίγγους τῶν νεαρῶν μου χρόνων και σὺ μ' ἐγκαταλείπεις μόνον, ὦ ἅγία παρθένος και ἀπέλλιδα μετὰ ἀφάνειν εἰς τὸ παγωμένον και ἀθλιον γῆρας μου και ἀνοίγεις τὴν θαλερὰν σου ἀγκάλην εἰς ἄλλους νέους ἐρασμῖους ὅπως και αὐτούς τοὺς λησμονήσεις, ὡς ἐπραξες δι' ἐμέ...

Κλαίω ἤδη τὴν συμφορὰν μου ἀλλ' οὐδεὶς ἀκούει τοὺς λυγμούς μου. Ἡ ἡχώ μόνον μου ἀπαντᾷ... εἶνε ἀργά, εἶνε ἀργά!...

ΜΙΑΤΩΝ ΒΙΤΑΛΗΣ

Η ΑΙΔΗΨΟΣ

(Συνέχεια και τέλος)

Ὡς προεῖπον, ἀνκλόγως τῆς ἡλικίας των, τοῦ φύλου, τῆς τάξεως καὶ τῆς διαθέσεως διασκεδάζον πάντες καὶ ἐνταῦθα, διερχόμενοι ὅσον ἦν αὐτοῖς εὐκρέτως τὰς ἐσπερινὰς των ὥρας· καὶ ὁ μὲν πρωθυπουργὸς μᾶς συνήθως ἐπικίεζε τὸ μπρίκι, ἂν μὴ ἐχαριτολόγει μετὰ τινος κυρίας ἢ δεσποινίδος ἢ ἐσπουδακιολόγει μετὰ τινος ἄλλου φιλοπεριεργου, ὅστις θὰ τὸν ἠρώτα περὶ Κρήτης ἢ Μακεδονίας· οἱ δὲ μᾶλλον ἡλικιωμένοι ἐπίσης ἢ ἐπικίζον ἢ ἐχαριτολόγουν καὶ αὐτοὶ ἢ ἀπὸ μακρόθεν ἐζηλοσθύνουν τὴν νεότητά, εὐδοκίμοῦσαν ἐσεῖ καὶ συνεορτάζουσαν· καὶ δὲ δεσποινίδες τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα ἀνκοινοῦσαι, ἐτέρποντο μὲ τὴν μουσικὴν, τοὺς χοροὺς καὶ τὰ παίγνια.

Ἐννοεῖται, ὅτι καὶ ἐνταῦθα μεγάλη ζωηρότης καὶ ἐλευθερία ἐπεκράτει, πάσης μελαγχολίας καὶ κακῆς σκέψεως, αὐστηρότητος καὶ σοβαρότητος ὑποχωρούσης πρὸ τῆς ἐπιμονῆς τῶν φιλοπαίγιμων, οἵτινες ἰσχυρίζοντο, ὅτι ἐνταῦθα ἦλθον διὰ τὴν χαρῶν, παίζον καὶ διασκεδάσαν καὶ ὅχι τὴν μελαγχολίαν καὶ τὴν κλαύσαν. Καὶ ὁ πρωθυπουργὸς μᾶς αὐτὸς μετὰ γίως καὶ εὐθύμως τὰς λέγει :

— Γελᾶτε, μάλιστα καὶ διασκεδάζετε. Δὲν βλέπετε καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιον πράττω.

— Κύριε Περικτῆζόγλου, βλέπετε ; λοιπὸν μᾶς παίζετε ἕνα βάλς, τὴν χορεύωμεν, τὸν ἐρωτώσι δύο δεσποινίδες, πλησιάζουσιν :

— Χοροὺς ὅχι, δὲν παίζω, ἀλλὰ, ἂν θέλετε ἐν ὥραϊον τεμάχιον τοῦ Βάγνερ, μάλιστα, ζεύρετε, μοῦ ἀρέσουν παλὺ τὰ κλασσικά.

— Ἄς εἶνε, καὶ εἰς ἡμᾶς ἀρέσουν αὐτά, ἀλλὰ θέλωμεν τὴν χορεύωμεν τώρκα.

— Νὰ χορεύητε, καλῶς, θὰ γίνῃ καὶ αὐτό, ἀλλὰ πῶς δὲν θὰ λάβω καὶ ἐγὼ τὴν εὐχαρίστησιν τὴν συγχορεύωμεν;

— Πῶς ; μήπως δὲν γνωρίζει ἄλλος τὴν παίζῃ ; Ἡ Κυρία, ὁ Κύριος ;

Καὶ ἤρχισαν, ὡς πάντοτε καὶ ἐδῶ, ὅπως παντοῦ καὶ πάντοτε ἢ μουσικῆ, ὁ χορὸς, τὰ παίγνια καὶ ἢ πλέουσιν φικιδρότης ἐκυριάρχει δεσποτικῶς, ἥτις διήρκεσε μέχρι τοῦ μεσονυκτίου σχεδὸν, ὅτε μᾶς κλονοκίσει ὁ πρωθυπουργὸς καὶ κἀτόπιν ἄλλοι καὶ ἄλλοι, ἐως οὗ καὶ ἡμεῖς πάντες τοῦ ἄλλου ξενοδοχείου κλονοκίσησαν τοὺς μείναντας, μετέβημεν εἰς τοὺς κοιτῶνας μᾶς.

Τὴν ἐπικύριον ἐπρόκειτο τὴν ἀνχωρήσωμεν μετὰ τοῦ κ. Περικτῆζόγλου διὰ τὸν Βῶλον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἀπὸ πρῶτος ἤρχισαν καὶ συνήθειαι προτροπῆς καὶ φιλοφροσύνης καὶ πικρῆς κλήσεις, ὅπως μείνωμεν ἐκεῖ ἔτι καὶ ἡμεῖς μερικὰς ἡμέρας.

— Μὰ καθήσατε ἀκόμη ὀλίγως ἡμέρας ; δικτὶ φεύγετε τόσον ταχέως, σὰς ἐσυνειθίσκαμεν πλέον, μείνατε, φεύγετε μεθ' ὑμῶν, μὰ καθήσατε τὴν φύγωμεν μὲς. Περνοῦμεν τόσον ὠρκαὶ καὶ τὰ τοιαῦτα μᾶς ἔλεγον.

Ἄλλὰ πρὸ τοῦ ἀπορραϊσμένου καὶ τῆς ἀνάγκης πᾶσα υποχώρησις ἡμῶν ἦτο ἀδύνατος, καὶ συνεπῶς περὶ τὴν 2αν ὥραν μ. μ. τῆς ἐπικύριον μάλις ἐφάνη μακρόθεν ἐρχόμενον τὸ ἀτμόπλοιο τῆς ἐταιρείας Δικκᾶκη ἢ «Πριγκήπισσα Σοφία», ἠγέρθημεν ἀμφότεροι, ἔν ἀπέλωμεν, ὅτε πάντες σχεδὸν φιλοφρονοῦντες καὶ ἀποχαριτεῖζοντες μᾶς συνώδευσαν μέχρι τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξώστου τῆς αὐλῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ καὶ μέχρι τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ ἀτμοπλοίου μᾶς ἐκ τῆς ΑἰδηΨοῦ ἐξηκολούθουν τὴν μᾶς ἀποχαριτεῖον διὰ τῶν χειρῶν καὶ τῶν κεντηλίων. Ὁ ἀποχαριτεῖσμός μᾶς οὗτος ὑπῆρξε πολὺ ἐνθουσιώδης καὶ συγκινητικὸς.

Καὶ οὕτως ἀπερχόμεθα. Ὁ πλοῦς μᾶς μέχρι τοῦ Παγκρατικῆς διετηρήθη γαληνιώτατος καὶ ἐκτάκτως θαυμασιὸς διότι καὶ ὁ καιρὸς ἦτο γλυκὺς καὶ ἡ θερμοκρασία εἰς ἄκρον ἐξαιρέτος. Ἄλλως τε διακρίνοντες διὰ μέσου ἐκτάκτως ὠρκαίων τοπειῶν καὶ γοητευτικῶν ἀκτῶν, εἶχομεν κατ' ἕλκιν τὴν διάρκειαν ταύτην μίαν θέαν γραμμικωτάτην καὶ πληρῆ ἐξικίστου κάλλους ἐξ ὠρκαίων τοπειῶν μετὰ μαγευτικωτάτων ἀπόψεων ἡρεμούσης θαλάσσης παρ' ἡμέρας αὐταῖς.

Περὶ τὴν 5ην ὥρκα μ.μ. εἰσερχόμενοι κίφνης ἐντὸς τοῦ Παγκρατικῆς Κόλπου, ἐκτακτον φυσιολογικὸν φαινόμενον ἤρχισε πρὸ ἡμῶν καὶ ἐκτυλίσσεται. Ὁ ὄριζων πρὸς βορρῶν ἡρῆμα σκοτινιάζων ἐκκίνοτο κατ' ἡμῶν, νεφελώδης δὲ καὶ παμμεγέθης ὄγκος κατ' ὀλίγον ἀπλοῦμενος ἠπεῖλει τὴν μᾶς κατακλύσει. Πάντων μετ' ἀπορίας καὶ περιεργείας τὰ βλέμματα ἐστράφησαν πρὸς τὰ ἐκεῖ, ὅτε τὸ ἐκτακτον τοῦτο φυσιολογικὸν φαινόμενον ἤρξατο ἐν ὄλῃ του τῆ μεγαλοπρεπεῖα τὴν ἐξεκπλοῦται ἀνωθί ἡμῶν.

Στῆλαι διάπυροι, γραμμικὴ φωτεινὴ, ἀστραπὴ καὶ ἀπλετοὶ ἐκλαμψεῖς φωτὸς ἐξεδηλοῦντο βαθμηδὸν καὶ διαδοχικῶς ἐν τοῖς νέφεσι τούτοις, ὡσεὶ τὴν εἶχε τις πρὸ αὐτοῦ θεατρικὴν φυσιολογικὴν παράστασιν, ἐν ἣ περιστέλλετο κατὰ μίαν μετὰ βροχῆς ἀνωθεν πόλεως. Τὸ φαινόμενον ἐνεῖχε σπουδαῖον ἐνδιαφέρον μαθητικῶν λαμπροτάτου φυσικοῦ θεάματος.

Ἐν τῷ σκότει τούτῳ, ὅπερ τὸ μέγα νέφος εἶχε διακώσει ἐν τῷ ὄριζοντι, κίφνης διεγράφετο μεγάλη στήλη φωτεινὴ κεκλασμένων διαστάσεων, ἐνῶ μετ' ὀλίγον ἐτέρω μεγάλη λευκὴ λάμψις ἐφώτιζε τὸ ὄλον ἐκεῖνο διαμερισμα, ὅπερ ἤδη διεκρίνετο εἰς πυκνὰ συμπιεζόμενα καὶ συγγωνεύμενα νέφη. Ἄλλὰ τὸ περιεργότερον καὶ ὠρκαίτερον τοῦ θεάματος τούτου ἦτο,

ὅτι ὁ μέγας ἐκεῖνος ; συνεφώδης ὄγκος ἐφάνετο ἐρχόμενος βορειόθεν πρὸς ἡμᾶς καὶ διευθυνόμενος πρὸς νότον καὶ ἀριστερόθεν ἡμῶν, χωρὶς τὴν θέλησιν τὴν μᾶς ἐγγίσει. Δηλαδή ἡ βροχὴ αὕτη, καθῶσον ἐφάνετο κάτωθεν τοῦ νεφελώματος αὐτοῦ κρουνηδὸν τὸ ὕδωρ τὴν πρὸ ἡμῶν δίκην θεατρικῆς παράστασεως οὐδῶως μᾶς ἐπλησίαζεν. Οὐδέποτε ἐπεριμένομεν τοιοῦτον ἐκτακτον θεᾶμα καὶ οὐδῶως ἐφικνιζόμεθα, ὅτι κατὰ τὴν τὸσούτης διαστάσεως θὰ διήρχετο πλησίον ἡμῶν, χωρὶς τὴν μᾶς περιλούσει διὰ τῆς βροχῆς τῆς καὶ τὴν μᾶς δῶση οὕτω τοιαύτην καλὴν εὐκαιρίαν, ὥστε τὴν θαυμάσωμεν τὴν φυσικὴν αὐτῆς ἐξέλιξιν. Ἐφ' ὅσον δὲ αὕτη παρήρχετο καὶ ἀπεμακρύνετο ἡμῶν, ἐξηκολούθουν καὶ ἀστραπαὶ καὶ φωτιζοῦσαν τὸν ὄριζοντα καὶ τὴν λαμπρύνουσαν τὸ φαινόμενον.

Μετὰ μίαν ὥρκα τὰ πάντα εἶχον παρέλθει, ἀπομακρυνθείσης τῆς καταιγίδος καὶ τὸ πλοῖόν μᾶς ἀτράχως ἔδρανε πρὸς τὸν Βῶλον, οὐτινος καὶ οἰκίαι, τὰ καταστήματα καὶ ἡ κληρονομία ἀκτὴ ἐφωτίζοντο ἀπλῆτως ὑπὸ τῶν ὠρκαίων καὶ ζωηρῶν αὐτοῦ πολυποικίλων φώτων.

Καὶ ὅσον ἐχωρῶμεν πρὸς τὰ ἐκεῖ, ἐκτακτως προπαρκαυεῖ καὶ θόρυβος ἐγένετο ἐν τῷ πλοίῳ ἀπὸ τινος ὀμίλου ἀνδρῶν, ὅστις ζωηρῶς συνεζήτησε περὶ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν Βῶλου, αἵτινες θὰ ἐγένοντο τὴν μεθεπομένην, συνεπέειχε τὸ θανάτου τοῦ πρώην δημάρχου αὐτῶν Κερτάλη. Εὐρίσκειτο ἐντὸς τοῦ πλοίου μᾶς ὁ ὑποψήφιος κ. Ἀνακρᾶς, ὅστις ἤρχετο ἐπίσης ἐξ ΑἰδηΨοῦ μετὰ συντρόφων του, ἔνα παρκαυεῖ εἰς ταύτας. Καὶ δύναται τις τὴν φωνηθῆ τὴν ὑποδοχὴν, ἥτις τὸν ἀνέμενε, τὸν κόσμον, τὰς μουσικὰς καὶ τὰ πυροτεχνήματα. Ἄτινα εὐθὺς ἐπικολούθησαν, ὡς συνήθως γίνεται εἰς ὅλας τὰς τοιαύτης φύσεως ὑποδοχὰς καὶ σχετικὰς περιστάσεις.

Τὴν ἐπικύριον ὄλος ὁ Βῶλος ἦτο κυριολεκτικῶς ἐπὶ ποδὸς καὶ φωνὰ ἀπ' ἐδῶ, κίνησις ἀπ' ἐκεῖ, ὄμιλοι καὶ διασκεδάσεις παρέκει καὶ κατ' ὄλην τὴν ἡμέραν· πρὸς δὲ τὸ ἐσπέρας ἐπικολούθησαν δύο μεγάλα διαδελώσεις καὶ ἐκδηλώσεις φρονιμάτων μετὰ μουσικῶν, σιμικῶν καὶ λαμπάδων, ὅτε ἐφάνη πλέον ἢ ὑπεροχὴ τοῦ ἀντιθέτου ὑποψήφου κ. Γκαλαβάνη, ὅστις διέθετε περισσότερα μέσα καὶ κεφάλαια καὶ φυσικῶς πλειότερον ὑπεστηρίζετο.

— Ἄ, τὴν ὠρκα ὅπου εἶνε, μοῦ ἔλεγον ὁ κ. Περικτῆζόγλου, ὡς τὴν ἐπρόκειτο περὶ ἐκλογῆς κανενὸς Προέδρου τῆς Ἀμερικῆς. Ἐτοῖς εἶνε καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ;

— Βεβίως, ἀφ' ἀπ' ἐκεῖ μᾶς παίρνουν ὄλα καὶ ἐπαρχίαι καὶ τὰ πάντα ἀπομιμοῦνται.

Τὴν ἐπικύριον ὁ Περικτῆζόγλου ἀπῆλθε διὰ τὰς Ἀθήνας, συνοδεύσας αὐτὸν μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου, ὅτε καὶ ἀπεχαριτεῖθημεν, εὐχρηθέν-

τες ἀλλήλοις καλὴν ἐντάμωσιν τὸν χειμῶνα εἰς Αἴγυπτον, ἐγὼ δὲ παρέμεινα ἡμέρας τινὰς εἰς Βῶλον, μετὰ τοῦ υἱοῦ μου, κατ' ὡς ἴδωμεν τοὺς θριάμβους τοῦ κ. Γκαλαβάνη, τὸν ἐπακολούθησαν τὸν θόρυβον, τοὺς λόγους καὶ τὰ ἐπινύκεια ἐν μεγάλῃ ζωηρότητι καὶ χαρῆ, τὴν δὲ ἐπισύσαν ἐπεσεκέθημεν τὴν Λάρισσαν, τὴν Καρδίτσαν καὶ τὰ Τρίκαλα, μετ' ὅ ἐπεστρέψαμεν εἰς Πειραιᾶ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Τὸ μαγνήσιον

Τὸ μαγνήσιον σήμερον παράγεται ἐν μεγάλῃ ἀφθονίᾳ καὶ εὐκόλως δυνατὰ τις τὴν προμηθευθῆ τοιοῦτον ἐν χαμηλῇ τιμῇ, εἴτε ἐν σχήματι σύρματος, εἴτε ἐν ἐλάσμασι, εἴτε εἰς κόριν. Εἴτε δὲ μέταλλον ἔχον μεγάλην συγγείειαν πρὸς τὸ δξυγόνον καὶ ἀρκεῖ τὴν τὸ θέση εἰς τὴν φλόγα κηρίου διὰ τὴν ἐξακριβίωση τὴν καῦσιν. Φλέγεται μετὰ τσαύτης λάμπσεως, ὥστε ὁ ὀφθαλμὸς μάλις δύναται τὴν ὑποφέρει μεταβάλλεται δὲ εἰς λευκὴν κόριν, ἥτις καλεῖται δξυδιον τοῦ μαγνησίου ἢ μαγνησία. Ἡ καῦσις γίνεται εἰς ζωηρωτέρα ἐν τῷ δξυγόφῳ· ἐὰν δὲ εἴρωμεν κόριν μαγνησίας ἐν φιάλῃ πεπληρωμένῃ ἐκ τοῦ ἀερίου τούτου, παράγεται ἀληθῆς βροχὴ πυρὸς ἐκτάκτου ὠραϊότητος. Ἴνα ἐννοήσῃ δὲ τις τὴν φωτιστικὴν δύναμιν τοῦ μαγνησίου, ἀρκεῖ τὴν γνωρίζῃ, ὅτι σύρμα ἐκ τοῦ μετάλλου τούτου διαμέτρου 29 ἑκατοστῶν τοῦ χιλιομέτρου, παράγει διὰ τῆς καύσεως φῶς ἴσον 74 κηρίων, 100 γραμμαρίων ἑκάστου. Φ.Π.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Πῶς ἀφαιροῦνται τὰ ξένα σώματα ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς

Πρωτίστως δεῖν τὴν ληφθῶσιν αἱ ἀκόλουθοι προσυλάξεις.

— Νὰ μὴ τρίβετε τοὺς ὀφθαλμοὺς σας.

— Κνιτάζετε πολλὴν ὄραν κατὰ γῆς καὶ προσέχετε ἀενῶς εἰς τὸ ἴδιον μέρος.

— Ἀνοίγετε καὶ κλείετε ταχέως τὸ βλέφαρον, οὕτως ὥστε ἡ ἀτλή κίνησις τοῦ ὀφθαλμοῦ ν' ἀπωθῆ τὸ ξένον σῶμα, ὅταν τοῦτο δὲν εἶνε πάρα πολὺ βυθισμένον εἰς τὴν κόγχην.

— Ἐὰν ἡ πρώτη αὕτη μέθοδος δὲν φέρει ἀποτέλεσμα, πιέζετε μετὰ τὸ χεῖρ τὸν δγαῖ ὀφθαλμόν, ἐνῶ συγχρότως προσατενίζετε μετὰ τὸν ἀσθενῆ ἐν φωτεινὸν μέρος.

— Θὰ προκαλέσετε ἐξ ἀνάγκης ἔκκρισιν ὀλίγων δακρύων, δι' ὧν θὰ διευκολυνθῆ ἡ ἐξαγωγή τοῦ ξένου σώματος.

— Ἄν ὅμως ὁ φόβος σὰς ἐμποδίσῃ τὴν ἐκτελέσει τὰς ἀνωτέρω συμβουλὰς, τότε ζητήσατε τὴν βοήθειαν ἰατροῦ.

Ο ΔΟΚΤΩΡ

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΘΗ;

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

“Ολοι ελάβωμεν τὰ μέτρα μας. Οἱ αστυνομικοὶ ἀνεχώρησαν μὲ τὸν Γκαρλάν. Τὴν δεκάτην ὥραν ἀκριβῶς ἡ ἄμαξα ἡ ὁποία μᾶς ἐφύραρεν, ἐστάθμευσεν ἀκριβῶς εἰς τὴν γωνίαν μᾶς ὁδοῦ, πλησίον τοῦ κτήματος. Ἡ μεγάλη οἰκία, ἦν ἐγνωρίζα καλῶς, ἐφαίνετο μύωρη εἰς τὸν καθαρὸν οὐρανόν.

Ἡ γὰρ ἦτο δροσερά. Ἡ σελήνη, εἰς τὸ δευτερον τέταρτον ἐδρίσκομένη, ἔλαμπε φαιδρά. Ὁ

Γκαρλάν καὶ ἐγὼ ἠκολοῦθα ἡ σάμαρ τὴν σκοτεινὴν ὁδόν, ἥτις ᾠδήγει πρὸς τὸν τοῖχον. Σώμα τι ἐξήλθεν ἐκ τοῦ σκοτίου καὶ διηυθύνθη πρὸς ἡμᾶς ἦτον ὁ ἐπόπιτης Φρώσι.

— Ὁ κ. Ὁσκάρ δὲν ἦλθεν ἀκόμη, μοὶ λέγει. Κάμετε, ὅτι δύνασθε, κύριε, διότι τὸ πρᾶγμα εἶνε σοβαρόν. “Οἱ οἱ ἄνθρωποι μου εἶνε ἔτοιμοι εἰς τὸ συμφωνηθῆν ὁμολογήματα, ἡ οἰκία θὰ περικυκλωθῇ. Ἀλλὰ χρειάζεται μία τελευταία ἀπόπειρα νὰ ἐμποδίσωμεν τὸν κ. Ὁσκάρ νὰ εἰσελθῇ. Μόλις ἐτελείωνε τὴν ὁμιλίαν του ἄμαξά τις ἐστάθμευσεν εἰς τὴν θύραν καὶ ὁ Ὁσκάρ κατήλθεν πλησίον μας.

Τὸν ἐπλησίασα,

τοῦ ἐξήγησα τοὺς φόβους τοῦ ἐφόρου Φρώσι καὶ τοὺς ἰδικούς μου. Τὴν παρεκάλεσα, ἀλλ’ εἰς ἀπάντησιν ὁ Ὁσκάρ εἰσήγαγε τὴν χεῖρά του εἰς τὸ θυλάκιόν του, ἐξήγαγε μικρὰν τινα ἐπιστολὴν καὶ μοῦ τὴν ἔδωκεν:

Ἀέσθηρα τὸν χάρτην ἀπὸ τοῦ φακέλλου καὶ εἰς τὴν λάμπριν τῆς σελήνης ἀνέγνωσα.

“Ἐλθετε! Ἐδρίσκομαι εἰς κίνδυνον. Μὴ μὲ ἐγκαταλείπετε.

ΜΙΡΙΑΔ

— Εἶνε παρὶς! εἶνε πλαστή! ἐφώνησα. Δι’ ὄνομα τοῦ Θεοῦ,

Ὁσκάρ! μὴ κάμῃς αὐτὴν τὴν τρέλλα!

— Τρέλλα ἡ ὄχι... εἰσερχομαι!

Οἱ μεγάλοι κναροὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐσπινθηροβόλου ν ν ἐκ θυμοῦ. Ἡσθμαιεν.

Ὁ ἐπόπιτης τῷ ἠμπόδισε τὴν εἰσοδόν.

Ἐὰν εἶσθε ἀποφασισμένοι νὰ εἰσελθετε, τῷ λέγει, πητέ μας τοῦλάχιστον πόσον καιρὸν σκέπτεσθε νὰ μείνετε.

— Ἴσως μίαν ὥραν. Θὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν οἰκίαν μου κατὰ τὰ μεσάνυκτα.

— Δοιπὸν κύριε, ἐὰν δὲν ἔχετε ἐξέλθῃ εἰς τὴν μίαν μετὰ τὸ μεσονύκτιον, θὰ εἰσελθώμεν ἡμεῖς μὲ ἔνταλμα διερευνησεως.

Ὁ Ὁσκάρ ἔμει-

Διὰ τελευταίαν φορὰν οὕτως λέγω, ὅτι ὁ Ὁσκάρ δὲν εἰσερχομαι εἰς τὴν οἰκίαν.

τε σιωπηλὸς ὀλίγας στιγμᾶς, διατάζων, ἀλλὰ κατόπιν μοῦ ἔσφιγξε δυνατὰ τὴν χεῖρα καὶ ἔσπευσε πρὸς τὸν κώδωνα. Εἰσήχθη ἀμέσως ἀπὸ τὸν μαῦρον ὑπηρετὴν καὶ ἡ θύρα ἐκλείσσε σιγὰ ὀπισθὲν του.

Ἐμείνα μόνος μὲ τὸν Γκαρλάν. Εἴμεθα κρυμμένοι ὑπὸ τὴν σκιάν ἑνὸς μεγάλου πεύκου καὶ ἐκεῖ ἀνεμένομεν.

Εἰς τὸ ὄρολόγιον τῆς ἐκκλησίας ἐκτύπησεν ἡ ἐνδεκάτη κατόπιν ἡ ἡμίσεια ἐτάραξε τὸν ἠσυχον ἀέρα τῆς νυκτός.

Προσεπάθουν ν’ ἀκούσω τὸν κρότον τῆς ἐξωθύρας. Πόσον τὸ ἐπεθύμουν! Ἄλλ’ εἰς μάτην! Ἡ οἰκία ἦτο βεβυθισμένη εἰς βαθυτάτην σιγήν. Πρὸς στιγμὴν ὅμως ὁ Γκαρλάν μοὶ ἐφυθύρισεν.

— Ἀκουσον!

Ἐτείνωμεν τὸ οὖς προσεκτικοί. Μοὶ ἐφάνη πρᾶγματι, ὅτι ἤκουσα ὑπόκοφον κρότον, πηγμένον, ὡς προσερχόμενον ἐξ ἰγδύου. Ἠρξατο ἡ ὄχι ἀπὸ τὴν οἰκίαν; Ἀδύνατον νὰ τὸ ἐννοήσωμεν.

Τὴν δωδεκάτην παρὰ τέταρτον, τὸ μόνον παρὰ τὸν τοῦ πρώτου διαμερίσματος, τὸ ὁποῖον ἦτο φωτισμένον, αἴφνης ἐσβέσθη. Τοῦ Ὁσκάρ οὐδὲν ἴχνος ἐφαίνετο. Ἡ 12η ὥρα ἐσήμανεν. Ἐπεριμένομεν ἀκόμη μίαν ὥραν μὲ τὴν ἐσχάτην ἠσυχίαν. Ὅτε δὲ πλέον ἡ πρώτη πρωιγὴ ἐκτύπησεν, ὁ ἐπόπιτης μοῦ ἐκίνησεν εἰς τὸν ὄμον.

— Ἐλα σιγὰ, μοὶ λέγει.

Μικρὸς ἤχος συρίκτρας εἰδοποίησε τοὺς ἀστυφύλακας καὶ ἀμέσως οἱ γύρωθεν θάμνοι ἐταράχθησαν. Ἀέβημεν τὸ πρόθυρον. Ὁ Φρώσι ἔκρουσε τὸν κώδωνα.

Εἰς διάστημα ὀλίγων λεπτῶν ἐτράβηξαν τὸν σύριγαν καὶ ἡ θύρα ἤνοιξεν ὀλίγον, συγκρατομένη ἀπὸ στερεὰν ἄλυσσον, καὶ ἀμέσως ἐφάνη ἐν πρόσωπον μελανό.

— Ποῖοι εἶσθε; Τί θέλετε;

— Νὰ ἴδωμεν τὴν κ. Σκαίφ καὶ τὸν κ. Μερέλλο καὶ νὰ τοῖς ὁμιλήσωμεν τὴν στιγμὴν αὐτήν. Εἶμαι αστυνομικὸς ἐπόπιτης.

Ἐσώθεν ἠκούσθη μικρὰ συνομιλία, κατόπιν ἡ θύρα ἤνοιχθη, τὰ ἠλεκτρικὰ ἤγαγαν καὶ ἀμέσως εἶδον τὴν κ. Σκαίφ.

Ἐφύραει πλουσίαν ἔδυμασίαν. Ἐπροχώρησεν ἠσέχως καὶ μεγαλοπρεπῶς σταθεῖσα ἔμπροσθέν μας. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἔλαμπον.

— Δοιπὸν κ. Πιέδελ, λέγει, μὲ φωνὴν ἐξαισίως ἠσυχον, δύνασθε νὰ μοῦ εἴπητε τὴν αἰτίαν τῆς νυκτερινῆς αὐτῆς ἐπισκέψεως; Ἐγὼ εἶμαι πάντοτε εὐτυχὴς νὰ σᾶς δέχωμαι ἀλλὰ ἡ ὥρα αὕτη δὲν εἶνε ὀλίγον προχωρημένη σήμερον;

Διεκόπη ἀπὸ τὸν ἐπόπιτην Φρώσι.

— Τὸ ἔφος σας, κυρία, δὲν θὰ μᾶς δειλιάσῃ. Ἠλθόμεν ὅλοι εἰς τὸν αὐτὸν σκο-

πόν ὁ κ. Ὁσκάρ εἰσηλθεν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτὴν τὴν δεκάτην καὶ ἐν τέταρτον. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ οἰκία ἦτο καλῶς περικυκλωμένη. Ὡστε εἶναι ἀκόμη ἐδῶ.

Ἡ κ. Σκαίφ ὀπισθοχώρησε. Ἀν ἦτο πλέον ἡ ἰδία γυνή: τὸ πρόσωπόν της ἐγένετο σκληρόν, αὐθαδὲς καὶ ὑποπιον.

— Εἶνε δικαίωμά μου, κύριε, νὰ σᾶς ἐρωτήσω, μὲ τί δικαίωμα εἰσερχεσθε εἰς τὴν οἰκίαν μου;

Εἰς ἀπάντησιν ὁ ἐπόπιτης τῇ ἔδειξε τὸ ἔνταλμα.

Τὸ παρετήρησε δι’ ἑνὸς βλέμματος καὶ ἐγένετο διαπεραστικῶς.

— Ὁ κ. Ὁσκάρ δὲν εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἀπήνησε.

Μόλις ἐτελείωνε τὰς λέξεις ταύτας, θύρα τις ἠνοιχθη καὶ ὁ κ. Μερέλλο εἰσηλθεν, ὠχρότατος. Τὸν παρετήρησε καὶ ἐχαμογέλασε, κατόπιν ἐξηκολούθησε, προσποιουμένη τὴν ἀμέριμον.

— Κύριοι, ἰδοὺ ὁ ἀδελφός μου κ. Μερέλλο.

Ὁυτος ἐκλινεν ὀλίγον τὴν κεφαλὴν, χωρὶς νὰ προσφέρῃ λέξιν.

— Διὰ τελευταίαν φορὰν, ἐπέμεινε ὁ κ. Φρώσι, ποῦ εἶναι ὁ κ. Ὁσκάρ;

— Διὰ τελευταίαν, φορὰν οὕτως ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ὁ κ. Ὁσκάρ δὲν εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν μου.

Ὁ Φρώσι διηυθύνθη πρὸς τὴν κ. Σκαίφ.

— Ἀνυψομαι, κυρία μου, διότι θὰ σᾶς ἐνσχλήσω. Σεῖς καὶ ὁ κύριος, ὡς καὶ ὅλοι οἱ ὑπηρέται θὰ μείνετε ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησίν μου, ἕως ὅτου εὔρωμεν τὸν κ. Ὁσκάρ.

— Δοιπὸν τότε κάμετε ὅπως οὕτως ἀρῶσει, εἶπεν αὕτη.

Ἡ καρδία μου ἐκτύπα ἤμην ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ἀκατανόητου τροῦμου.

Τί ἤθελε νὰ εἴπῃ ἡ γυνὴ αὕτη; Ἀποθαμνός ἡ ζῶν ἐπρεπε πάντως νὰ εἰσερχομαι εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ὁσκάρ.

Ἡ κ. Σκαίφ, καὶ ὁ ἀδελφός της, δύο ἰσπανοὶ ἐπηρετάι, δύο ὑπηρετρίαι καὶ ὁ μαῦρος, ὅστις μᾶς ἤνοιξε τὴν θύραν ᾠδηγήθησαν ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ ἐκρατήθησαν εἰς ἑνὸς δωμάτιον.

Τὴν Μυριέλ ἦτο ἀδύνατον νὰ εὔρωμεν. Ἠρξατο ἀμέσως ἡ ἐξέτασις τῆς οἰκίας. Τὰ εἰσώγεια δωμάτια, ἡ αἴθουσα, ἡ τραπεζαρία, καὶ δύο ἄλλα μεγάλα δωμάτια δὲν εἶχον τίποτε τὸ παράξενον.

Ἐκ τῶν ὑπογείων, τὸ μεγαλειότερον, τὸ ὁποῖον προσήλκυσε περισσότερον τὴν προσοχὴν τῆς κ. Σκαίφ, τὴν ἡμέραν ὅπου ἐπεσκέπτετο τὴν Ροζερὰ, ἦτο μεταβεβλημένον εἰς ἐργαστήριον. Τὸ παρετήρησα ἐκπληκτικῶς. Διέκρινέ τις χημικὰ καὶ ἠλεκτρικὰ ἐργαλεῖα τελευταίας κατασκευῆς, καθὼς καὶ πολλὰς μεγάλας μη-

χανάς, τῶν ὁποίων ἦτο δύσκολον νὰ ἐννοήσῃ τις ἀμέσως τὴν χρῆσιν. Παρατήρησα μάλιστα ἕνα μέγαν κάδον, ἐνούμενον μὲ ἐν περιπλοκῶν μηχανήμα, κατασκευάζον ρευστὸν ἀέρα εἰς μεγάλην ποσότητα.

Ἄλλ' ὁ σκοπὸς μας δὲν ἦτο νὰ παρατηρήσωμεν τὸ ἐργαστήριον αὐτό. Ὁ καθεὶς εὗρισκετο ἐν ἀγωνίᾳ.

Ἦρκει, ὅτι ὁ Ὁσκάρ δὲν εὗρίσκειτο ἐκεῖ. Αἱ ἀναζητήσεις μας εἰς τὰ ἄνω διαμερίσματα ἔμειναν ὁμοίως ἄνευ ἀποτελέσματος. Ἦτοιμαζόμεθα νὰ κατέλθωμεν, διὰ τὸ Φρῶστ μοὶ ἔδειξε μίαν θύραν ἢ ὁποία δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀνοιχθῆ. Ἦτο κεκλεισμένη. Διαθέσαντες ὅλας τὰς δυνάμεις μας ὁ Γκαρλάν καὶ ἐγὼ, τὴν ἐξορίσαμεν κάτω. Μία νέα κόρη ἦτο ἐκεῖ, πλησίον τῆς κλίνης, μὲ τὴν κεφαλὴν κεκρυμμένην ὑπὸ τὰς χεῖρας. Ἐπροχωρήσαμεν, ἐκείνη ἐστράφη ἦτον ἡ Μιριέλ.

Μὲ μεγάλην δύναμιν ἔθεσε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ μετώπου της καὶ ἀναλαμβάνουσα ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰς αἰσθήσεις της :

— Ποῦ εἶναι ὁ Ὁσκάρ; Τὸν ἤθετε; Ἐσώθη; ἠρώτησεν.

— Δὲν γνωρίζω, παιδί μου, ἀπήντησα, προσπαθῶν νὰ τὴν καθησυχάσω. Τὸν ζητοῦμεν! Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ μᾶς βοηθήσῃ!

— Μὲ ἔκλεισαν ἐδῶ ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ μοῦ ἔδωσαν, δὲν γνωρίζω τί φάρμακον. Ἄγνοῶ τί συνέβη. Ὁ Ὁσκάρ εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν;

— Ἦλθε. Τὸν ἀναζητοῦμεν καὶ ἐλπίζομεν νὰ τὸν εὑρωμεν.

— Ἦλθε; Τότε δὲν θὰ τὸν εὑρετε ποτέ!

Ἐβγαλε δυνατὴν φωνὴν καὶ ἔπεσε λιποθύμος ἐπὶ τοῦ πατώματος.

Ἐθεσα τὴν δύστιχον νέαν ἐπὶ τῆς κλίνης. Ὁ Γκαρλάν τῆ ἔδωσε νὰ πῆ μερικὰς ἐπισταγόνας.

Ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὸν προθάλαμον, ὁ Φρῶστ ἦτον ὄρθιος, σιωπηλός.

— Ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν εἶνε ἐδῶ;

— Εἶναι, ἐβεβαίωσεν ὁ Γκαρλάν. Θὰ γκρεμίσωμεν τὴν οἰκίαν!

Ὁ ἐπόπτης τότε κατένευσεν. Αἱ διαταγαὶ του ἐδόθησαν ἀμέσως, ἢ δὲ ἀγῆ ἐφαίνετο μόλις, ὅταν δέκα ἄνθρωποι τοῦ Φρῶστ ἤρχισαν νὰ διερευνῶν συστηματικῶς τὴν οἰκίαν, ἀπὸ τὰ θεμέλια μέχρι τῆς ὀροφῆς.

Ἐιργάσθησαν διὰ τῆς σκαπάνης καὶ τοῦ μοχλοῦ αἱ σανίδες ἠνοιχθήσαν καὶ αἱ δοκοὶ ἐσηκώθησαν. Χαλάσματα εὗρισκοντο ἐπὶ τῶν πατωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν πολυτίμων ἐπίπλων. Οἱ τοῖχοι ἐτροπήθησαν μὲ τρύπανα, τὰ ἔργαρια καὶ αἱ σκενοθήκαι ἐκενώθησαν, αἱ καπνοδόχοι ἀπεσφραγίσθησαν καὶ ἀνεσκάφησαν. Ὅλα τέλος ἀνετράπησαν ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον εἰς τὸ ἄλλο, ἀλλ' εἰς μάτην.

Ἐπὶ τέλους, αἱ διερευνήσεις ἐτελείωσαν μὲ τὰς πλέον λεπτολόγους ἀναζητήσεις εἰς τὰ ὑπόγεια καὶ τὰς ἀποθήκας.

— Λοιπὸν, ἰατρὲ Γκαρλάν, εἶσθε εὐχαριστήμενος; ἠρώτησεν ὁ ἔφορος.

Ἐἶχον ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κῆπον καὶ ὁ Γκαρλάν ἴστατο πλησίον ἐνὸς δένδρου μὲ τὰς χεῖρας εἰς τὰ θυλάκια καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐστραμένους ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁ Φρῶστ ἔστριβε τοὺς μεγάλους του μύστακας.

Τὰ νεῦρά μας ἦσαν κυριολεκτικῶς ἐξηρηθμένα.

Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν, θόρυβος τροχῶν ἠκούσθη καὶ ἐστρέψαμεν ὅλοι τὴν κεφαλὴν. Μία ἄμαξα ἐστάθη εἰς τὴν θύραν καὶ εἶδομεν νὰ κατέλθῃ ὁ σύμβουλος τοῦ διοικητοῦ τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, τὸν ὁποῖον ὁ Φρῶστ εἶχε στείλῃ νὰ ζητήσῃ.

Ὁ Γκαρλάν εἶχεν ἤδη εἰσελθῆ εἰς τὴν οἰκίαν. Μόλις φθάσας ὁ διοικητὴς διητυνῆθη καὶ αὐτὸς πρὸς τὸ μέρος αὐτό· ἐγὼ τὸν ἠκολούθησα.

Διήλθομεν τὸν προθάλαμον ὅπως εἰσδύσωμεν εἰς τὸ δωμάτιον, ὅπου εὗρισκοντο οἱ κρατούμενοι, ἐκτὸς τῆς δυστυχοῦς Μιριέλ, ὅταν μὲ μεγάλην μας ἐκπληξιν ἠκούσαμεν κάτωθεν παράδοξον γέλωτα, κατόπιν ἄλλον, καὶ ἀκόμη ἕνα τρίτον. Ὁ γέλως αὐτὸς ἦτο τοῦ Γκαρλάν.

Παρατηρήθημεν ὅλοι. Τί ἐσήμαινεν αὐτό; Κατήλθομεν τρέχοντες τὴν κλίμακα. Μήπως ὁ Γκαρλάν εὔρε σῶον καὶ ὑγειῇ αὐτὸν τὸν ὁποῖον ἀνεζητοῦμεν;

Πρὶν ὅμως φθάσωμεν εἰς τὸ ἐργαστήριον, ὁ γέλως ἠκούσθη ἐκ νέου. Ἡ στιγμιαία μου λύπη ἠῤῥησεν αἴφνης εἰς φοβερὸν τρόμον· ὁ βραχὺς αὐτὸς καὶ διαπεραστικὸς γέλως ἦτο μόλις ἀνθρώπινος.

Ὁ ἰατρὸς ὄρθιος εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου, τὸ στόμα σπασμωδικῶν ἔχων, τὴν ἀναπνοὴν ἀσθμαίνουσαν, εἶχεν ἔφος τρελλοῦ.

— Τί ἔχεις; ἐφώνασα.

Δὲν ἀπήντησεν, ἀλλ' ἔδειξε διὰ τοῦ δακτύλου μίαν πελώριον μηχανὴν μὲ πολλὰ ἐργαλεῖα καὶ ἐγέλασεν ἀκόμη μίαν φορὰν, γέλωτα ἰσχυρότατον, ὅστις μ' ἔκαμε καὶ ἀνετριχίασα.

Ὁ σύμβουλος τὸν ἐπλησίασε σιγὰ καὶ ἔθεσε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὄμου του.

— Τί σημαίνουν αὐτὰ, κύριε, τῷ εἶπεν αὐστηρῶς.

Γνωρίζεις τί ἀπέγεινε; Ποῦ εἶναι;

— Ὁ Γκαρλάν ἔδειξεν διὰ τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέρος τῆς ἐξοχῆς. Ἐνόμισα, ὅτι ἡ νευρική κατάστασις θὰ τῷ ἐπανήρχετο· ἀλλὰ κατώρθωσεν ἐπὶ τέλους νὰ συγκρατηθῇ καὶ ἤρχισε, λέγων μὲ καθαρὰν φωνήν:

— Ἀπέθανε, κύριε, καὶ δὲν θὰ εὑρετε ποτὲ τὸ σῶμα του. Δὲν θὰ δυνηθῆτε νὰ κά-

μετε ἀνάκρισιν, διότι δὲν δύνασθε νὰ ἀνακρίνετε πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει.

Οἱ ἄνεμοι τὸν ἐπῆραν καὶ τὸν διεσκόρπισαν εἰς τοὺς κάμπους. Μὴ μὲ παρατηρεῖς τοιοῦτοτρόπως κ. Πλέδελ. Δὲν εἶμαι τρελλός, μ' ὅλον ὅτι εἶναι θαῦμα, ὅτι δὲν εἶμεθα ὅλοι τρελλοὶ αὐτὴν τὴν ὥραν.

Παρατηρήσατε καὶ προσέξατε!

Καὶ ἔδειξε τὸν μέγαν μετάλλινον κάδον.

— Αὐτὸς ὁ κάδος, ὅπου βλέπετε, μᾶς λέγει, περιεῖχε ρευστὸν ἀέρα. Ὁ Ὁσκάρ φημιωμένος καὶ δεμένος, ἐβιάσθη ἀπὸ τοὺς κακούργους, ἀφοῦ ἔδωσεν ἀναμφιβόλως τὸν χάριτην του. Ὁ θάνατος θὰ ἦτο στιγμιαῖος.

— Ἄλλ' ἐὰν εἶνοι ἀποθαμένους. . . . . τὸ πῶμα του;

— Περιμένετε. Γνωρίζετε τὸ πείραμα ὅπου κάμουν εἰς τὰ χημεῖα· συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀτοξηράνουν ἕνα λαγὸν ὁ ὁποῖος κατόπιν δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς σκόνην, μέσα εἰς ἕνα γουδί, ὅπως πᾶς ἄλλος εὐθριπτος λίθος. Τὸ σῶμα τοῦ δυστυχοῦς φίλου μας τοιοῦτοτρόπως ἀπεξηράνθη. Ἦρκουν μόνον 40 λεπτὰ τῆς ὥρας, διότι μὴ λησμονεῖτε, ὅτι πρόκειται περὶ θερμοκρασίας 310 βαθμῶν Φ. κάτω τοῦ μηδενός. Καὶ τώρα προσέξατε.

Διὰ τοῦ δακτύλου του ἐδείκνυν ὀγκώδη μηχανὴν μὲ χαλυβδίνους πλάκας καὶ τράπεζαν πλήρη προϊόντων, ψαλλίδων καὶ ἰγδύων.

— Ἡ μηχανὴ αὕτη εἶνε θρηπτική. Μέσα εἰς τὰς χαλυβδίνους πλάκας, φαντασθῆτε τί ἀπογίνεται τὸ ἀποξηρανθὲν σῶμα διὰ τῆς χημικῆς ἐνεργείας. Σκόνη καὶ τίποτε πλέον.

Ἐλαβε δοκιμαστικῶν τινα σωλῆνα περιέχοντα κωανὸν ὑγρὸν.

— Αὐτὸ εἶνε αἷμα, ἐξηκολούθησε. Ὅλα ἐπισχύουν τὰς εἰκασίας μου. Τὸ ὅτι ὁ Ὁσκάρ δὲν ἐξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας, ὅτι ὁ διὰ τοῦ πυρὸς θάνατος καὶ καταστροφὴ τοῦ σώματος ἀποκλείεται, ὅτι ὁ κάδος οὗτος δέχεται τὸ ρευστὸν ἀέριον τῆς μηχανῆς ἐν μεγίστῃ ποσότητι καὶ τέλος, ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῆς οἰκίας ταύτης εἶτε ἱκανοὶ νὰ πράξουν τὸ κακούργημα τοῦτο, ὅλα αὐτὰ μοῦ ἐξηγοῦν κατ' ἀναμφισβήτητον τρόπον τὴν ἐπιτέλειαν τοῦ ἐγκλήματος.

Τὸ σῶμα τοῦ δυστυχοῦς Ὁσκάρ εἶνε ὡς νὰ μὴν ἐπῆρχεν. Ἐξ αὐτοῦ δὲν μένει τίποτε, οἷδὲ ἐν μέρος εἰς τὸ μέγεθος κεφαλῆς καρφίτσας διὰ τὰ μᾶς χρησιμώση ὡς ἀναγνώρισις. Τὰ ἱστορικὰ τῆς ἐγκληματικότητος οὐδὲν παρόμοιον ἐγκλημα ἐργάσθησαν. Τί δύναται νὰ πράξῃ ἢ ἐξουσία;

Δύνασθε ποτὲ νὰ θέσετε ὡς βάσιν μᾶς ἀνακρίσεως τὸ μηδέν; Δύνασθε ποτὲ νὰ κατηγορήσετέ τινα κακούργον διὰ δὲν δύνασθε νὰ εὑρετε οὔτε τὸ θῦμα οὔτε τὰ ἔργα του;

Ἡ ἐπιτηδειότης τῆς ἀπανθρώπου ταύτης ἐφευρέσεως καὶ τὸ καταφανὲς αὐτὸ τοῦ ἐπισημαστικῶν κακούργηματος, εἶχον ἀποσπάσει ἀπὸ τὸν Γκαρλάν τὸν σαρδωνικὸν σαρκασμὸν. Τώρα ὅλα πλέον ἐτελείωσαν...

Πρὶν ἐγκαταλείψω τὴν ἀπαισίαν αὐτὴν οἰκίαν, ἐφρόντισα νὰ μεταφερθῇ ἡ Μιριέλ εἰς ἐν νοσοκομεῖον τοῦ Λονδίνου. Ἡ δυστυχῆς νέα εἶχεν ἀρκετὰ ὑποφέρει. Ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας ἦτο μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου.

Ὅταν συνῆλθεν, ἕνα κενὸν ἐπῆρχεν εἰς τὸ μνημονικὸν της. Εἶχεν ὀλοτελῶς λησμονήσῃ τὸν Ὁσκάρ καὶ ἡ οἰκία τῆς Ροζεραὶ ἦτο δι' αὐτὴν ἄγνωστος. Ὡς πρὸς τὴν ὑγίαν ἦτιν ἐξαισία. Ὁ ἰσπανὸς καὶ ἡ ἀδελφὴ του, ἐξητάσθησαν μ' ὅλα ταῦτα διὰ τὸ κακούργημα τοῦ Ὁσκάρ. Ἄλλ' ὅπως προέβλεπεν ὁ Γκαρλάν, ἀπέφυγον τὴν καταδίκην, χάρις εἰς τὸ ἀδύνατον τῆς ἀποδείξεως τοῦ ἐγκλήματος. Ἐπέστρεψαν εἰς τὸν τόπον των καὶ ἔκτοτε δὲν ἤκουσα πλέον τίποτε δι' αὐτοὺς.

Ἐν τέλει ἐκ τῶν πολλῶν περιποιήσεων ἡ Μιριέλ ἔγινεν ἐντελῶς καλά. Πρὸ ἐνός δὲ ἔτους εἶνε σύζυγός μου, εὐτυχῆς τοῦλάχιστον ὡς φαίνεται. Τὸ φρικτῶδες παρελθὸν ἐλησμονήθη, οὐδεμίαν ἀνάμνησιν τῆς ἀπαισίας σκηπῆς ταράσσει τὰς σκέψεις της. Ὅσον ἀφορᾷ δ' ἐμὲ τὴν θεωρῶ πρὸ πολλοῦ ὡς τὴν καλλιτέραν καὶ θελκτικωτάτην τῶν γυναικῶν.

(Διήγημα τοῦ Ἄγγλου L. Meade)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ II.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ακρον αωτον ευηθου λεπιοτητος.
Ο κυριος σου ειναι επανω;
Μαλιστα, κριτε Πιτρε, δεριτε, εριτε επανω.
Οχι, υχι, αφου ειναι εδω, κωλειτερα να μη τον ανησυχωω. Ερχομαι αλλοιτε.

~~*

Δεν καπιζεις, Ιωαννη;
Οχι, διου ο Ιατρος μου απηγορευσε και τον καπον και το κρασι.
Και δεν παρνεις αλλον Ιατρον, χριστιανε; Η γυναικα μου αμεσως τον αλλαζει, διαν πηγαίνει ειναι και ειναι ετσι εΐχαριστημενη.

~~*

Προ του χορου.
Νεισις εισερχομενος γεωσι εις τον πρακτικον κομον, λαμβάνει συμβουλās παρα γιροτου πεπειραμενου.
Τι πρεπει τις να λεγη εις συγχωρευσιαν;
Να της ομιλης περι της ωραιότητος της.
Κοι αν δεν ηνοι ωρτια;
Τοτε να της ομιλης περι της μη ωραιότητος των αλλων.

~~*

Μεταξυ δυο κυριων.
Ξειρεις, Μαιθιλη, ο σΐζυγος μου με Ιατρειει, σχεδον καθ' εκαστην μου διδει νεα ονοματα.
Μπα, και σημερον πως σε ονομαζει;
Γιατι του! φαντασου!
Μα αυτω, καλε, ειναι ονομα ζηνον!
Μα ξειρεις, του απηγορευσα τα με ονομαζει δια γνωστων γυναικειων ονοματων.
Εχεις δικαιον, δεν συμφερει.

~~*

Εν ωρα βροχης Κυριος τις ανεγειρει αλεξιβροχιον εκ του εδαφους.
Οπερ ετερος Κυριος οπειδει ν' αναλαβη εκ της χειρος εκεινον.
Συγγνωμη, τω απαντη, ο ανεγειρας το αλεξιβροχιον, ενομιζα δι ανηκεν εις Κυριον
Και ενυποθετει αυτω επι του εδαφους.

~~*

Συζυγική εις.
Λοιπον, μαλιστα, ωμολογησε τελος η γυνη, υποχωρησα, εχω τα ελατωματα μου, και υστερον τι αλαφης;
Α, λοιπον, ομολογεις, εχεις ελατωματα, τοτε....
Και η γυνη μη υποκνιτουσα πλεον
Τοτε, ευρε τα, ανοητε!

~~*

Μεταξυ γαμβρου και πενθερου:
Κριτε η κορη σας ειναι ανυποφορος. Δεν ειναι να ερησθη, και ειναι και φοβερα αιθαδης. Οσακις δε της काम παρατηρησεις, με απειλει να με κτυπηση.
Αι, και τι εγνωσετε οεις να कामει;
Σκεπτομαι να οας την στείλω οπισω.
Α! αυτω και εγω δεν το παραδεχομαι, διου και εμε θα κτυπηση.
Τοτε τι με συμβουλευετε οεις να कामω;
Να την δωσητε εις κανενα αλλον. Τως ετσι φρονημευση.

~~*

Μεταξυ ζωγράφου και τραπεζιτου:
Διατι φιλε μου δεν τυμφετεςου την Λα Ξ. εις εις αγγελος.
Πολυ πιθανον, αλλα ζωγραφιζειται.
Μηπως ολοι οι αγγελοι του αθριου δεν ειναι ζωγραφοι; Ειναι και του σουμου.

Η Θεραπεία της ζθίσεως δια των ηλιακων ακτινων

Θερμωσ συνιστη ταυτην ο Ιατρος Malgat εν Νικαια της μετημβρινης Γαλλιας.
Δεγει δε, ου εν εκθεσωμεν φυματιωδης, των οποιων η νόσος εδραιοεται εις το πρωτον η δευτερον σταδιον εις την ελιδραση του ηλιου, ουτως ωστε αι ακτινες να πιπτουν απ' ευθειας επι του γυμνου σωματος, εντος ωρισμενου χρονικου διαστηματος και λαμβανομενων ενροειται των σχετικων προφυλαξεων, θεραπειεται ασφαλως η φθισις.

Το υδροκίνητον.

Το υδροκίνητον εινε αυτοκίνητον, εις το οποτον η μεταβασις της δυναμειως γινεται δι' υδραυλικης οδοϋ.
Κινητήριος μηχανη δια βεζινης κινει μικραν αντλιαν, ητις διαβιβάζει ελαιον εις εν κυκλωτερος κινητήριον και το कामνει να κυκλοφορη εκει.
Το κινητήριον τουτο εδραιοεται τοποθετημενον εις τον οπισθιον αξονα, τον οποτον κινει απ' ευθειας.

Κόλλα του λούστρου.

Δια να σιδηρώνονται ασπρόρουχα της κόλλας με λουστρο συνιστουη την εξης μεθοδον:
7 γρη. βορικοϋ οξέος, 4 γρη. βύρακος, 1 1)2 γρη. σιταίνης βράζονται με λευκον κηρον μελισσων και 5 γρη. αλγισβας οσδας των 200 Βωμε εως ουτου αποτελεσουν ρεντην ομοιογενη μάζαν.
Το προιδον τουτο αναμυγνουν με καλον αμυλον εξ ορυζης (κόλλα του κολλαρίσματος) 1 : 10 δι' ου λαμβάνομεν κόλλαν του λουστρου, η οποια εις κάθε κολλαριζόμενον δι' αδιτης διδει μεγάλην στιλνότητα και σκληρότητα.

Μελάνη προς γραφήν επί πορσελάνης.

Παρασκευάζομεν διάλυμα καλοφωριου 10 ο)ο εις το οποιον προσθέτομεν 1-2 ο)ο διαλυτου εν οινόπνευματι χρώματος ανιλίνης.
Λαμβάνομεν ουτω υγρον κατάλληλον προς γραφήν, το οποιον δεν εκκλύεται δι' υδατος, δένεται όμως ν' αφαιρεθη δι' αποξείσεως.

ΣΚΕΨΕΙΣ

δγείας του, διου πενία και πλοϋτος ειναι αδελφοι ετεροθαλλεις.

Η ευτυχία κείται εις δυτι τις σκέπτεται εν σχέσει παντός πράγματος.

Η φιλαργυρία εκκειται εις το να ζη τις πτωχως δια ν' αποθάνη πλοϋσιος: ενφ τουναντίον το άσωτεϋειν ειτε να ζη τις πλοϋσιος παρόχως δια ν' αποθάνη πτωχός.

Η ωραιότης δεν εινε άλλο η λέξις, ην ο χρόνος εξαλείφει δια του κόπου και της απογοητεύσεως.

Ο σκληρός ανθρωπος έχει μεγάλην επιροήν επί των άργιων θηριων, τα οποια μόνον η βαρβαρότης τιθασσειει.

Το μη διατηρειν μυστικόν ομοιάζει προς ακανθαν επί της γλώσσης, ην προσπαθοϋμεν να μεταδώσωμεν εις την γλώσσαν άλλου και ουτω καθεξης.

Η σκέψις ομοιάζει προς σπάθη, ης η θήκη ειναι ο εγκέφαλος μας.

Δεν πρεπει να θερμοαίνωμεν οφιν επί του στήθους μας διου θα μας αφήση τον ιδρωτά του.

Διατι βαρυνόμεθα το μέρος, ενθα λέγομεν η कामνομεν ανοησίας;

Διου φοβούμεθα μη ακούσωμεν η ιδωμεν την ηχών αυτων επί των τοίχων, ενθα ενετυπώθησαν.

Αι καλαι πράξεις φέρουσι γαλήνην ηυχης, ενφ αι κακαι φέρουσι ταραχήν και τύφεις εν τη συνειδήσει.

Καλείτερον να εκης καπνοδύχον να καπιζη η γυναικα να σφυριζη.

Τον Απρίλιον τα ανθη ανθίζουη και τον Οκτώβριον τα φύλλα σπανίζουη.

Ο δίδων εις τον πτωχόν ουδέποτε στερεείται άλλ' ο περιφρονών αυτον, αδύνατον να μη στερηθη βραδύτερον η του χορήματός του η της

Το ψεύδεσθαι εινε αρχη πάσης κακίας.

Γνωρίζετε ου τους ισχυρους ειρωνικως καλοϋσαι μεγαλοφυνεις;

ΑΝΤΙ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Του παρελθόντος βίου μου γλυκειας αναμνήσεις του στήθους μου τοις κτίπους και δάκρυα θερηά σσαι χαραις εθέρμαναν τα ετη μου τ' άγνά τα περιβάλλει τέφρα, μ' αυτην τως διακούσως!

ΜΙΑΤΩΝ

ΠΩΣ ΗΘΕΛΑ...

Πως ηθελα μια ημέρα να μ' εβλεπες νεκρό, το σάβαγο κομμενο, με χέρια σταυρωμένα, στα χείλη το βαμβάκι, τα μάτια σφραλισμένα στο ύστερον κρεβάτι χωρίς ζωή, όχρό.

Πως ηθελα στα φέμματα και σι' όνειρό μου άγρυχο, κατάκειτο να μ' εβλεπες αλήθεια να δω αν θα κτυπούσας τα άπογά σου στήθεια και αν ετα δάκρυ εκυρες στο θάνατό μου!

ΜΙΑΤΩΝ ΒΙΤΑΛΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

X. M. "Αδεν. 'Επιστολή και συνδρομαί ελήφθησαν. Γράφομεν. — Α. Π. Σ. 'Ιωάννα. 'Επιστολή και συνδρομή ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν, εγράφαμεν. — Π. Γ. Port-Soudan. 'Επιστολή και αποδείξεις ελήφθησαν. έχει καλως, αναμένομεν. — Α. Κ. 'Υωμάθειαν. 'Εχει καλως, σας ενεγράφαμεν εις την αφύσιν από της Μαρτου. — Σ. Μ. Λευκοσίαν. Ζητούμενα φυλλάδια σας απεστάλησαν. — G. G. Moberly. 'Επιστολή σας ελήφθη, εύχαριστως σας ενεγράφαμεν και απεστείλαμεν φυλλάδια. — Γ. Κ. Τρίκαλα. Ζητούμενα φυλλάδια σας απεστάλησαν. — Ν. Μ. Βωλον. Νέοι συνδρομηταί ενεγράφησαν, εύχαριστούμεν πολύ. — Κ. J. Soudja. Σας απηντήσαμεν και αναμένομεν νεωτέρων σας. — Α. Ν. Μοσχονήσια. 'Επιστολή σας ελήφθη, εύχαριστούμεν πολύ. — Κ. Ζ. Δικελή. 'Επιστολή μετά συνδρομης ελήφθη, εύχαριστούμεν πολύ. — Κ. Β. 'Ιωάννα. Δελτάριον και συνδρομή σας ελήφθη, εύχαριστούμεν πολύ. — Γ. Ν. 'Ασυνά. Σας ενεγράφαμεν και απεστείλαμεν φυλλάδια, αναμένομεν επιταγήν σας. — Μ. Κ. Μασσαλίαν. Δεν εχετε δικαιον, διου δεν μας εγράψατε περι αποστολής και τόμων. — Κ. Α. Κόνσολιν. Χρήματα ελήφθησαν. Παραγγελλία σας απεστάλη. — Β. Α. Δικελή. 'Απορϋμεν με γραφόμενά σας, αρου και τόμον και βιβλία σας εσταίλαμεν και ταυτοχρόνως σας εγράφαμεν.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

ΕΛΛΗΝΟ-ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

18ου ΤΕΥΧΟΥΣ

49. Ἄγωνι - ἴα = Ἄγωνία.
 50. Ὁ Ἄδης ἐν εἰνε ἐπιούρητος.
 51. Φάρος φωτεινός.

Λύται. Ἄθ. Παπακώστας ἐκ Λαμίας 2, Μιλτ. Ζαφειρίου ἐκ Πατρῶν 3, Ἑλένη Μήτσου ἐξ Ἡρακλείου 2, Ἄλπις Ζίφου ἐκ Πειραιῶς 3, Μαύρη Κύκνος ἐξ Ἀθηνῶν 3, Δ. Ροβέρτος ἐκ Κων/πόλεως 2.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

60. Αἶνιγμα

Μ' ἓνα γράμμα γαλλικὸν καὶ μιὰν ἴησον ἑλληνικὴν σχηματίζεις, φίλε λύκα, λέξιν τινα ἐμπιρικὴν.

61. Γοῖφος

11 Μ — οὖν τὸ ἔδαφος
 ΣΙ

62. Ἑλλειποδύμῳνον

× × υ γ α × 0 × ι α

63. Φύοδον μίγδον

Αἴθραν — λυγὸς

Κισσός

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Ἐπιστημονικὴ Ἀνασκαφὴ τῶν ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ἈΝΘΡΩΠΟΥ, ἰδεῶν τοῦ κ. Μηλιαράκη» ὑπὸ Ἀθανασ. Δεβεστοπούλου, ἱεραπότου Σύρου. Μὲ ἐπιστημονικὰ ἐπιχειρήματα καὶ πολλὴν εὐφυΐαν ὁ σοφὸς ἱεράρχης ἀντεπεξέρχεται κατὰ τῆς γνωστῆς θεωρίας, ὑπεραμυνόμενος τῆς ἐκκλησίας.

Ἄντιπροσωπείας, εἰσπραξέων, ἀποστολῆς δεμάτων, παραγωγελίων κ.τ.λ.

Συνεστήθησαν γραφεῖα ἐν Ἀθήναις καὶ Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ τῶν κ. κ. Φ. Πρίντιεζη καὶ Α. Γελατιάλη, αἵτινα ἀναλαμβάνουσι παρτὸς εἰδους ἐργασιῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου καὶ τὰνάταλιν, καὶ τὰ ὁποῖα μεγάλως θέλουσιν ἐξυπερετήσῃ τὰ συμφέροντα τῶν ἡμετέρων ἐνεῖσε ὁμογενῶν.

Τὰ ἐν λόγῳ γραφεῖα ἀναλαμβάνουσι :

1ον. Τὴν ἀντιπροσωπεῖαν ἀνεγνωρισμένων Ὀγκῶν, Ἐφημερίδων καὶ Περιοδικῶν.

2ον. Τὴν εἰσπραξίν ἀποδείξεων, συναλλαγμάτων καὶ λογαριασμῶν.

3ον. Τὴν ἀποστολὴν δεμάτων μεταξὺ τῶν δύο τούτων χωρῶν.

4ον. Τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἐπ' εὐθύτην.

5ον. Τὴν ἐκδοσὴν ἀτμοπλοικῶν εἰσιτηρίων.

6ον. Τὴν προμήθειαν διαφόρων ἀντικειμένων ἐκατέρωθεν, καὶ

7ον. Τὴν ἐκτέλεσιν οἰασθῆποτε σχετικῆς ἄλλης ἐργασίας ἐπὶ προμηθείᾳ.

Τὰ γραφεῖα ἐγγυῶνται περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως πάσης τοιαύτης, ὡς ἀνωτέρω, ἐντολῆς.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

2 — Ὁδὸς Σωκράτους — 2

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ:

20 — Λεωφόρος Ραυλίου — 20

ΦΩΤΟΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

P R I N T E R S

Κατασκευὴ καλλιτεχνικῶν τυπογραφικῶν ἐπιμνησίων, clichés, διὰ τὴν εἰκονογράφειαν ἐφημερίδων, περιοδικῶν, βιβλίων, ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων, τιμοκαταλόγων ἐμπορικῶν κ.τ.λ.

Πλουσιωτάτη συλλογὴ εὑρίσκειται παρ' ἡμῶν, κοσμημάτων, τίτλων, συμβόλων ἐργοστασίων, προσωπογραφιῶν καὶ παλαιὰ clichés occasion διαφόρων εἰδῶν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Γωνία Εὐρυπίδου - Σωκράτους 2

ΤΥΠΟΙΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ»

1 — ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ — 1